

BIBLIATANULMÁNYOK

Jézus tanításai

Írta: *Carlos A. Steger*

TANÍTÓI MELLÉKLET

2014. július, augusztus, szeptember

Copyright © Hetednapi Adventista Egyház, 2014

Copyright © *Carlos A. Steger*, 2014

Felelős kiadó: *Ócsai Tamás*

Fordította: *Kertai Nóra* (1-6. tanulmányok)
Zarka Dávid (7-13. tanulmányok)
Lektorálta: *Bérces Ágnes*
Felelős szerkesztő: *Zarkáné Teremy Krisztina*

Kiadja a Hetednapi Adventista Egyház
2119 Pécel, Ráday u. 12.
Ügyintézés: *Fenyvesi Eszter*
E-mail: eszter@adventista.hu
Telefon: 06-30-664-3000

Nyomdai előkészítés: *Ecsedi Gabriella*

Nyomdai munkálatok: *Szóllósy Műhely*, Debrecen
Felelős vezető: *Szóllósy Botond*

TARTALOM

1. tanulmány: Szerető Mennyei Atyánk	4
2. tanulmány: A Fiú	11
3. tanulmány: A Szentlélek	28
4. tanulmány: Megváltás	24
5. tanulmány: Az üdvösség útja	30
6. tanulmány: Növekedés Krisztusban	37
7. tanulmány: Krisztusi élet	43
8. tanulmány: Az egyház	50
9. tanulmány: Küldetésünk	57
10. tanulmány: Isten törvénye	63
11. tanulmány: Szombat	71
12. tanulmány: Halál és feltámadás	78
13. tanulmány: Második advent	84

Ajánlott internetes oldalak:

Generál Konferencia:

- www.adventist.org

Tranzeurópai Divízió:

- www.ted-adventist.org

Newbold College:

- www.newbold.ac.uk

Magyar Unió:

- www.adventista.hu

Dunamelléki Egyházterület:

- www.adventista.hu/det

Tiszavidéki Egyházterület:

- www.adventista.hu/tet

Advent Kiadó:

- www.adventkiado.hu

Adventista Teológiai Főiskola:

- www.atf.adventista.hu

Ifjúsági Osztály:

- www.ifiinfo.hu

Reménység Evangélizációs Központ (REK):

- www.remenyvtv.hu

Bibliatanulmányok:

- www.adventista.hu/bibliatanulmanyok

Szerető Mennyei Atyánk

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: *1János 3:1*

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Ismerjük meg mélyebben Mennyei Atyánk alapvető jellemvonásait, ahogyan Jézus megmutatta a tanításaiban!

Érezni: Tapasztaljuk meg személyesen Isten szerető, könyörülő gondoskodását!

Tenni: Adjuk át életünket teljesen Atyánknak, aki határtalanul szereti gyermekeit!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Isten alapvető jellemvonása a szeretet.

- A** Mi a jelentősége annak, hogy Atyának nevezzük a Szentháromság első Személyét?
- B** Milyen úton-módon nyilatkoztatta ki Jézus az Atyát földi élete folyamán?
- C** A Mennyei Atya mely jellemvonásaira hívta fel a figyelmet Jézus a tanításaiban?

II. Érezni: Ismerjük meg személyesen az Atya gondoskodását!

- A** Melyik példabeszéd segített a legjobban meglátni Isten gondoskodását és önfeláldozását?
- B** Jézus mely tettei láttán tudod leginkább átérezni az Atya szeretetét?
- C** Istennek melyik ígérete hat a leginkább rád, hogy még jobban értékeld szeretetét?

III. Tenni: Az Atya szeretete elhatározásra ösztönöz.

- A** Mit kell tenned, hogy szorosabb kapcsolatban légy a szerető Mennyei Atyával?
- B** Hogyan segíthetsz azoknak, akiknek nehézséget okoz Istenben bízni?
- C** Hogyan mondhatod el a jó hírt Mennyei Atyánkról azoknak, akik még soha nem hallottak róla?

Összefoglalás: A teljes Írás Mennyei Atyánk szeretetéről tanúskodik, ez a legalapvetőbb jellemvonása, amelyet Jézus küldetése mutat be a leg kifejezőbben.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi igé: *Lk 15:11-24*

A lelki növekedés alapja: Semmi nem fordítja el Isten örökkévaló szeretetét az elveszettektől, bármilyen szégyenletes dolgot tesz vagy tett is az ember.

Csak tanítóknak: A kereszténység alapvető tétele: „Az Isten szeretet.” A Szentírásból legtöbbet idézett szakasz így kezdődik: „Mert Isten úgy szerette...” (Jn 3:16). Mennyei Atyánk örökkévaló szeretettel fordul hozzánk, nap mint nap gondoskodik szükségleteinkről, odafigyel érzéseinkre, nehézségeinkre, vágyainkra, de szeretetének legfőbb bizonyítéka, hogy Krisztus feláldozta magát értünk a kereszten. A dolog iróniája, hogy mégis a legtöbb ember szigorúnak, követelőzőnek, ésszerűtlenül büntető, távoli lénynek gondolja Istent. Ez pedig egyértelműen bizonyítja: Sátán rágalmoz és mindent elkövet, hogy eltorzítsa Isten valós képét.

Ez a tanulmány Isten szeretetére irányítja a figyelmet. Elképzélhető, hogy valaki képtelen túltenni magát felgyülemlett csalódásain, amelyekért Istent okolja. Ez a tanulmány viszont segíthet Isten szeretetének jellemző vonásait bemutatni. Amennyiben jól használjuk ki az időt, egy beszélgetés is oszlathatja a keserűséget, ami gátolja, hogy az ember képes legyen meglátni Isten szeretetét. A csoport tagjainak pozitív tapasztalatai erősítően hatnak.

Nyitó feladat: Ehhez a feladathoz szükség lesz egy zseblámpára. Helyezd a világítótestet középre! Négy színes műanyag vagy celofán lappal (beszerzhető bármelyik írószert- vagy kreatív boltban) sorban takard el a lámpát! Kérd meg a csoportot, sorolják fel, milyen színeket látnak! Ha négy különböző irányban más-más színű lappal zárod el a fény útját, négy különböző választ fogsz kapni. Hangsúlyozd, hogy minden lap módosítja

a fény valós színét! A fényforrás Isten igaz szeretetét jelképezi, a színes műanyaglapok pedig Sátán torzításait. Beszéljétek meg, hogy milyen fényt bocsát ki a lámpa (Isten szeretete) valójában, és ehhez képest mit látunk, ha színes lapokat teszünk elé (Sátán torzításai)!

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Amikor Isten szerető jellemét eltorzítva mutatják be, Sátán diadalmaskodik. Akik pedig eltávolodnak a valótlannal bemutatott Istentől, szenvednek a következményektől. Az isteni szeretettől távol eluralkodik a bántó viselkedés, az önzés és a keserűség. Hogyan tudjuk ezeket a káros viselkedésformákat visszafordítani, ha megértjük a Krisztus tanításaiból elénk táruló isteni szeretetet?

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Atya és Fiú

(Ézs 63:1; 64:8; Jn 1:18)

Az Ótestamentumban Atyánk a próféták által nyilatkoztatta ki magát, akik sokszíniúen mutatták be Őt, kultúrájuk, egyéniségük és élettapasztalataik függvényében. Jézus tette teljessé, amit a próféták elkezdtek, hiszen Istenként egy az Atyával. *„Minekutána az Isten sok rendben és sokféleképpen szólott hajdan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nekünk Fia által, akit tett mindennek örökösévé, aki által a világot is teremtette, aki az ő dicsőségének visszatükröződése, és az ő valóságának képmása, aki hatalma szavával fenntartja a mindenséget, aki minket bűneinktől megtisztítván, üle a Felségnek jobbára a magasságban”* (Zsid 1:1-3).

Krisztus életében és tanításában testet öltött a láthatatlan Isten: *„Aki képe a láthatatlan Istennek”* (Kol 1:15). De még Krisztus legközelebbi barátai, a tizenkét tanítvány sem volt képes ezt felfogni. *„Monda néki Tamás: Uram, nem tudjuk hová mégy; mi módon tudhatjuk azért az utat? Monda néki Jézus: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha énáltalam. Ha megismertetek volna engem, megismertétek volna az én Atyámat is; és mostantól fogva ismeritek őt, és láttátok őt. Monda néki Filep: Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és elég nekünk! Monda néki Jézus: Annyi idő óta veletek vagyok, és mégsem ismertél meg engem, Filep? aki engem látott, látta az Atyát; mi módon mondod azért te: Mutasd meg nekünk az Atyát? Nem hiszed-e, hogy én az Atyában vagyok, és*

az Atya énbennem van? A beszédeket, amelyeket én mondok néktek, nem magamtól mondom; hanem az Atya, aki énbennem lakik, ő cselekszi e dolgokat” (Jn 14:5-10).

Jézus minden tette, az élete, a tanítása egyaránt az Atyát mutatta be. Elsősorban a példázatokban, de személyes életével is az Atya szeretetéről tanított. A tékozló fiúról, az elveszett bárányról és az irgalmas számaritánusról szóló történetekben mutat rá Isten páratlan szeretetének nagyságára.

Elmélkedjünk: Jézus azt mondta, ha Őt látjuk, látjuk az Atyát. Mire gondolt ekkor? Ma hogyan nyilatkoztatja ki Jézus az Atyát?

A keresztyén szülőknek miért kell komoly erőfeszítést tenniük azért, hogy helyesen mutassák be a Mennyei Atya szeretetét?

II. Végtelen könyörület

(Zsolt 103:13; Jer 31:3; 1Jn 3:1)

A zsoltáros, Jeremiás, valamint János, a szeretett tanítvány egyaránt Isten szeretetéről írt. Mit jelent az, hogy Isten szíve vágyakozik utánunk? Jeremiás vezet rá a válasza: Isten a szeretetét akarja árasztani az emberekre. Személyesen megjelent a prófétáknak, hogy ezt megerősítse. „Mert örökkévaló szeretettel szerettelek téged, azért terjesztettem reád az én irgalmaságomat” (Jer 31:3). Ez a vers hangsúlyos kijelentéssel kezdődik, jelezve Isten bensőséges kapcsolatát velünk. Egyúttal arra is rámutat, milyen nagy szükségünk van arra, hogy biztosak legyünk kegyelmében és szeretetében. Kinyilatkoztatja szeretetét az emberek felé, amelyet örökkévaló szeretetnek nevez. Ahogy lényének, úgy szeretetének sincs sem kezdete, sem vége. Nem lehet elpusztítani és nem változik meg soha.

Nézzük meg figyelmesen Isten szeretetének következő dimenzióját Jeremiásnál! Isten szeretete vonzó és meggyőző, egyre közelebb és közelebb hív magához. Nem pusztán érzelem, hanem bizalmi cselekvésének kisugárzása, megbékítő és megváltó törvényszerűség az örökkévalóságon át. Szeretne minél inkább magához vonni. Isten nem tartja titokban, hogy szeretete végtelen, amit folyamatosan kinyilatkoztat, egyetlen célt tartva szem előtt. Célja, hogy Lelke által helyreálljon szeretetkapcsolatunk vele.

A zsoltáríró tovább bővíti az isteni szeretet Jeremiás által felvázolt képét: arról biztosít, hogy az Úr könyörülettel és szánalommal tekint az Őt félőkre. A zsoltáros kifejti, mi az összefüggés Isten könyörülete és a mi engedelmisségünk között. Engedelmisségünkkel nem érdemeljük ki Isten könyörületét. Isten szeretetének hatására tudunk engedelmeskedni. Szeretete megérti, hogy életünk napjai meg vannak számlálva, halandók vagyunk.

Elmélkedjünk: Ha valami feltétel nélküli, ez azt jelenti, hogy nem lehet kiérdemelni, csak elfogadni. Azért, mert az ajándékozó jóságától függ, nem pedig attól, aki kapja. Mit jelent számunkra Isten feltétel nélküli szeretetajándéka? Hogyan tudják a hívők bemutatni a feltétel nélküli szeretetet azoknak, akiknek (vagy a szeretteiknek) valaki ártott?

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Sátán megtévesztése akkor a legnyilvánvalóbb, amikor emberek kétségbeesnek, reményvesztettekké válnak, azt hiszik, hogy nincs más választásuk, mint véget vetni az életüknek. A bűntudat, a szégyen, a szorongás és sok más tényező arról győzi meg őket, hogy értéktelenek, képtelenség nekik megbocsátani és reménytelen az életük. Csak az változtathat ezen, ha Isten szeretete közbelép. János így ír: *„Fiacskáim, ne szóval szeressünk, se nyelvvel; hanem cselekedettel és valósággal. És erről ismerjük meg, hogy mi az igazságból vagyunk, és így tesszük bátorságosakká öelötte a mi szíveinket. Hogy ha vádol minket a szív, mivelhogy nagyobb az Isten a mi szívünknel, és mindent tud”* (Jn 3:18-20). Isten szeretete az önostorozás ellenszere. Semmi, de semmi nem választhat el Isten kegyelmétől. Az árt a legjobban, ha kételkedünk Isten jóindulatában, megbocsátásában és könyörületességében.

Ha az osztály tagjai átérzik, hogy Isten szeretete feltétel nélküli, akkor jól használtuk fel a rendelkezésre álló időt. Hogyan lehetnek biztosak abban, hogy Isten feltétel nélkül szereti őket?

Kérdések az alkalmazáshoz:

1. Hogyan ellensúlyozhatják a hívők az értéktelenség és a kétségbeesés érzését?
2. A gyakorlatban hogyan tarthatjuk emlékezetünkben Isten szeretetével szerzett tapasztalatainkat?

3. Mit tehetnek a hívők azért, hogy akik nem ismerik fel Isten szeretetét, jobban megláthassák azt?
4. Miért előnyösebb Isten szeretetéről közös erővel, Isten népével együtt bizonyosságot tenni, mintha egyedül végeznénk a feladatot?
5. Egyre gyakoribb az öngyilkosság a tizenévesek körében. Mit tehet Isten népe, hogy Isten feltétel nélküli szeretetének híre mindenkihez eljusson, legkivált a fiatalokhoz?
6. Ha Isten szeretetéről beszélünk, mi magunk is mélyebben tapasztalatot szereztünk vele. Hogyan lehetséges ez?
7. Mit tehetnek a gyülekezetek olyan gátak lebontásáért, amelyeket korábbi generációk építettek fel a feltételhez kötött szeretet gyakorlásával?

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Valószínűleg Jn 3:16 a Szentírás legjobban ismert szakasza. 1Jn 3:16 szintén a szeretett tanítvány tollából származó és fontos üzenet. Az első igehely Isten áldozatára világít rá, melynek célja az emberiség megmentése. A második szakasz azt részletezi, mi hogyan válaszoljunk erre. *„Arról ismertük meg a szeretetet, hogy Ő az ő életét adta értünk: mi is kötelesek vagyunk odaadni életünket a mi atyánkfiaért. Akinek pedig van miből élnie e világon, és elnézi, hogy az ő atyjafia szükségben van, és elzárja attól az ő szívét, miképpen marad meg abban az Isten szeretete? Fiacskáim, ne szóval szeressünk, se nyelvvel; hanem cselekedettel és valósággal”* (1Jn 3:16-18). A következő feladat célja, hogy e tanítás a tetteinkben is meglátszódjon.

Feladat: Fedezd fel településedet! Keress olyan csoportokat vagy embereket, akik nehéz helyzetben vannak és a perifériára szorultak (pl. tizenéves leányanyák, bandatagok, rossz sorban levők vagy kifejezetten szegények, hajléktalanok stb.)! Válasszatok ki közülük egy csoportot, akik körében várhatóan pozitív változást tud eredményezni, ha Isten szeretetének kézzelfogható bizonyosságát adja egy keresztyén közösség. Kreatív módon 1) ébresszék fel érdeklődésüket, 2) ápoljatok velük kapcsolatot, hogy általuk tapasztalhassák Krisztus szeretetét, 3) hidaljátok át a meglévő kulturális különbséget (keresztyén és nem keresztyén), 4) érthetően beszéljétek az evangéliumról és 5) vonjátok be őket olyan tapasztalatokba, amelyek segítségével közelebb érezhetik magukat Istenhez!

VALÓDI KERESZTÉNYEK, 1. RÉSZ KIJEV, UKRAJNA

Anna biztos volt benne, hogy Isten vezette a Szaratov Állami Egyetemre, ami Oroszországban, a Volga folyó mellett működik. Csodák sora történt, míg eljutott oda, és végre elérkezett a diplomaosztás ideje. Biológia szakon végzett. Már alig várta, hogy munkát találjon, csakhogy ez nem ment könnyen.

„Istenem! - imádkozta. - Nem találok munkát, és nem értem, miért! De tudom, hogy te segítettél a diploma megszerzésében. Tudom, hogy tartogatsz nekem valamit.”

Istennek valóban volt terve Annával. A Volga Egyházterület misszionáriusokat keresett. Anna is beadta a jelentkezését, imádkozott, és végül az Eurázsiai Divízió képviselőjeként neki kellett New Yorkba utaznia. 2013 januárjában meg is érkezett New Yorkba, hogy csatlakozzon még 13 fiatalhoz, akik különféle vezetési, kommunikációs képzésben, evangélicizációs és egészségügyi munkában vettek részt. A program végeztével a tapasztalataikat otthon át kellett adniuk 10 fiatalnak a divíziójuk területéről. „Legfontosabb feladatunk a gyülekezet megújítása volt. Krisztus módszerét követtük, kerestük az emberek társaságát, igyekeztünk meg tudni, mire van szükségük. Bibliaórákat adtunk és hívtuk őket, hogy kövessék Jézust” - mondta Anna.

New Yorkban naponta házról házra jártak. Igyekeztek barátkozni az emberekkel. Azon a környéken a legtöbb család Indiából vagy Nepálból származott. Néhányan meghívták őket, ilyenkor a Bibliáról is beszélgettek. „Gyakran készítettem *bliniszt* (vékony orosz palacsinta), és azt vittem magammal. Ezáltal mintha Isten szeretetét ízlelték volna meg.”

Anna New York egy spanyol nyelvű gyülekezetében angolt is tanított a bevándorlóknak. A tanfolyamot ingyen ajánlották fel az adventista gyülekezetben. Minden órán megtanultak egy bibliaverset is, ő pedig elmagyarázta a vers jelentését és beszélt a nyelvtani alakokról. A tanfolyam végén hívták a résztvevőket az evangélicizációra, ahol ellenőrizhették, mennyit értenek meg az előadásból.

A következő héten ismét Annával találkozunk.

A Fiú

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: *Máté 20:28*

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Ismerjük meg Krisztus önkinyilatkoztatásait, valamint saját üdvösségünk jelentőségét!

Érezni: Tudatosuljon bennünk Isten jelenléte azáltal, hogy Krisztus önfeláldozó lelkületére gondolunk! Ezt azzal is bizonyította, hogy lemondott isteni kiváltságairól és mindvégig engedelmes életet élt.

Tenni: Fogadjuk el az Istentől kapott üdvösséget, amit Jézus áldozata tesz lehetővé!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: A Messiás Isten és ember egy személyben.

- A** Miért volt szükség arra, hogy Krisztus mind isteni, mind emberi természettel rendelkezzen?
- B** Krisztus önmagára vonatkozó kijelentései hogyan hatottak arra, ahogyan a küldetését látta?
- C** E két szempont hogyan hat ránk, amikor megköszönjük Istennek, amit értünk tett?

II. Érezni: Könnyebb felfogni Isten jelenlétét, ha megértjük Jézus kettős természetét.

- A** Krisztus emberségének megértése hogyan segít át a félelmeken, amelyek emberi gondolkodásmódunk miatt alakulhatnak ki bennünk Istenről?
- B** Hogyan erősíti az üdvbizonyosságunkat, ha tudjuk, hogy Krisztus Isten?
- C** Mi történik, ha nem vesszük komolyan vagy nem hangsúlyozzuk eléggé e tényezőket?

III. Tenni: Csak annyira tudjuk Istentől elfogadni a megváltást, amennyire bízunk Krisztusban.

- A** Vannak, akik rosszul értelmezik Krisztus isteni természetét. Hogyan ingatja ez meg bizalmukat Jézusban az üdvösség tekintetében?
- B** Krisztus emberi természetének figyelmen hagyása miért vezet oda, hogy az ember nem értékeli a felkínált üdvösséget?
- C** A helyes istenkép hogyan készíteti az embert arra, hogy Megváltójának fogadja el Jézust?

Összefoglalás: Krisztus egyszerre megértő Barát és mindenható Teremtő, aki a bűnös ember isteni helyettese is lett.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi igé: *Mt 20:28*

A lelki növekedés alapja: Jézus teljesen emberré lett, letéve isteni előjogait. Így válhatott hű Főpappá és áldozati Báránnyá, és ezért nyerhetünk tőle megváltást.

Csak tanítóknak: Az Írás világossá teszi a látszólag egymásnak ellentmondó két tantételt a Messiás istenségéről és emberi mivoltáról. Ahol istenségét nem fogadják el, nem hangsúlyozzák eléggé, ott felbukkan az önelégültség, esetleg önmegváltást hirdető tévtanítások kapnak lábra. Ha Jézus alapvetően emberi természetű, akkor miért nem képes az ember megmenteni magát Jézus példáját követve? Mindkét úton Jézust „úzsásoktatóvá” kicsinyítik le, ahelyett, hogy életmentőként néznének fel rá. E tanítás szerint Jézus úgy ment meg, hogy megtanít úszni, azaz igazságban élni. Tehát nem magányosan fulladozunk bűneinkben, hanem a megfelelő oktatóval esélyünk van arra, hogy megtanuljunk „úszni”.

Ahol viszont Jézus emberi természetét elutasítják vagy alulértékelik, ott kétségbeesés és reménytelenség üti fel a fejét. Aki így gondolkodik, azzal érvel, hogy Isten mindenható, abszolút igazságos, így nem értheti az emberi kísértéseket, gyengeségeket és küzdelmeket. Mivel soha nem tudjuk az isteni normát elérni, sokan feladják az igaz életre való

törekvést. E ponton két, egyaránt ártalmas irányba torkollik a reménytelenség és a téves gondolkodás: 1) Olcsó kegyelem: „nem élhetek makulátlan igazságban, ezért korlátok nélkül belemertülök a bűnbe, és remélem, hogy Isten kegyelme elfedi a vétkeimet.” 2) Kérdés a bűnnel: „halálra vagyok ítélve, így mindegy mit teszek; önző módon élek és mindent kiaknázok az életben önmagam számára.” Ám ha e két szempontot a Szentírás mérlegére tesszük, kiténik, hogyan kerülhetők el a tévedések és alakítható ki a megfelelő egyensúly.

Nyitó feladat: Ha van rá módod, tölts le és nyomtass ki egy képet egy kötél-táncosról, aki éppen egy rúddal egyensúlyoz! Mutasd meg a képet az osztályodnak! Ha nem tudsz nyomtatni, képzeljétek el a kötél-táncost! Mi kell a kötél-táncos sikeréhez? Mi a rúd szerepe? Milyen eszközt találnak a keresztyének az egyensúly megteremtésére az Istennel való kapcsolatban?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Krisztus természetének megértése nélkülözhetetlen ahhoz, hogy felfogjuk a megváltás lényegét. Sok teológiai szórászhasonlat és lelki győtrelem alapját képezte e tantétel helytelen értelmezése.

Jó hír viszont, hogy a Szentírás igazságait nem temetik maguk alá vitahegyek. Jézus istensége mellett szóló érv, hogy az ember képtelen megmenteni önmagát. Valaki másnak kell megtennie, amit önmagunkért sosem végezhetnénk el. Krisztus emberi természete mutatja be, hogy Isten megérti próbáinkat és kísértéseinket. Jézus a saját bőrén tapasztalta, mit jelent emberként élni. Ezeket az alapvető tényezőket tartsuk szem előtt!

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Egyedi összetettség

(Mt 14:33; 24:30; 25:31; Mk 15:39)

Ariusz, a IV. századi szerzetes azt állította, hogy Krisztusnak nincs isteni természete. Úgy érvelt, hogy csak egy Isten létezik, a Mennyei Atya. Így nem lehet Krisztus is Isten. Elutasította a Szentháromságot, és kétségkívül rosszul mérte fel álláspontjának üdvösségtani jelentőségét. Ha Jézus nem Isten, akkor az emberiség üdvözítése csak egy másik teremtmény

által valósult volna meg. Ezek szerint a teremtett lények képesek volnának az önmegváltásra.

Ariusz nézetei közel álltak Antiókiai Lukianosz meggyőződéséhez, aki krisztológiai nézeteit Samosata Pál bölcselkedő elgondolására alapozta – ő támogatta azt a meggyőződést, hogy Isten örökbe fogadta az ember Krisztust. Ariusz úgy gondolta, hogy Krisztus tökéletes teremtmény volt, aki élvezte a Mennyei Atyával való megkülönböztetett, de alárendelt kapcsolatot. (E nézeteket vallják még ma is az unitárius univerzalizmus hívei és a Jehova tanúi.)

Kr. u. 325-re e tévtanok megosztották a híveket. A felmerült kérdések megvitatására hívták össze a niceai zsinatot. A gyűlés Krisztus természetének egyedi összetettsége mellett foglalt állást, teológiailag összefoglalva: „teljesen ember és teljesen Isten”.

Másoknak Krisztus emberi természete okozott nehézséget. A II. századi gnosztikusok és a IV. századi maniheisták (mindkettő elhajlás a keresztény tanok alapjától) tézisei szerint Krisztus emberi természete csupán *látszólagos* volt. Ezt az eretnekséget „doketizmusnak” nevezik a görög *dokein* szóból, amelynek jelentése „látszani”, „tűnni”. A doketizmus hívei úgy érveltek, hogy ami megfogható, az természeténél fogva bűnös. Ebből következtették, hogy Jézus nem lehetett tiszta, büntelen, hiszen valódi teste volt (bűnös anyag). (Ezek az elhajlások természetesen hatottak a keresztények legfőbb tanaira, a megtestesülésről, az engesztelésről és a feltámadásról vallott nézeteikre, amelyek azonban jelen tanulmányunk témakörén kívül esnek.)

Markión volt a korai egyház másik gondolkodója, aki szembehelyezkedett azzal a hittel, hogy Krisztus valós testben jelent meg. Dualista filozófiája szerint úgy vélte, hogy Krisztus csupán „fantomtesttel” rendelkezett. E nézetet élesen elutasította Tertullianusz, aki tagadta, hogy az anyag természeténél fogva rossz lenne. Markión viszont úgy gondolta, hogy a testet öltés Isten méltóságán aluli. Tertullianusz azonban szentírási kijelentések alapján elfogadta azt (Jn 1:1-14; Kol 1:22; Zsid 2:5-18).

Elmélkedjünk: Miért kell a keresztényeknek a legnagyobb körültekintéssel beszélni Krisztus természetéről?

II. Kettős természet

(Mt 25:31-46; Jn 3:13; 8:58; 17:5)

Némelyek – ahelyett, hogy elfogadnák a Szentírás tanításait Krisztus istenségéről és emberi mivoltáról – azon töprengenek, hogyan jöhetett létre a két természet egysége. Mózes kijelentette: „*A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi; a kinyilatkoztatott dolgok pedig a miénk és a mi fiainké mindörökké, hogy e törvénynek minden igéjét beteljesítsük*” (5Móz 29:29).

Mózes idézett tanácsával ellentétben vannak, akik olyasmit próbálnak megmagyarázni, amit Isten nem tárt fel teljesen előttünk, megpróbálják racionális gondolkozással birtokba venni Isten titkait. Apollinarisz egyike volt e nézetek szószólóinak. Nem fogadta el, hogy az isteni Ige képes az emberi természettel teljesen egyesülni. Arra a következtetésre jutott, hogy az istenség kiáradt az emberre az egyesülési folyamat során, majd láthatatlanná is vált, ahogyan egy csepp méz eltűnik a nagy óceánban. Elutasította Ariusz eretnekségét, viszont önkéntelenül is a kifinomult doketizmus tana felé hajlott el. Krisztus istenségét buzgón támogatva valójában alulértékelté Krisztus emberi természetét.

Elmélkedjünk: Hogyan ártanak maguknak a keresztények, amikor túl sokat akarnak tudni?

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Az isteni bölcsesség kinyilatkoztatja, hogy Krisztus egyformán Isten és ember. Egyik vagy másik természetének túlhangsúlyozása elvezet vagy a tétlenséghez („Isten nem tesz semmit, tehát mi miért pazaroljuk erőinket?”), vagy a cselekedetek túlhangsúlyozásához („Krisztus példáját követve elnyerjük az üdvösséget”). Isten azonban feltárta, hogy csak Ő adja az üdvösséget, ha az ember készségesen elfogadja az evangélium átformáló erejét. Krisztus küldetésének is kétféle vetülete van: 1) megváltás (visszavásárlás) és 2) átalakítás. Krisztus egy személyben a Váltásdíj és a hűséges Főpap. Áldozata által múltbeli bűneinkre bocsánatot nyerünk és jövőbeni fejlődésünk lehetősége is biztosított. A megváltás szükségszerűen megelőzi az átalakítást. Az isteni és az emberi természet kapcsolatának helyes megértése által jobban el tudjuk fogadni Krisztust és fejlődünk keresztényi életünkben!

Kérdések:

1. Krisztus tökéletes istensége hogyan befolyásolta missziómunkáját?
2. Krisztus tökéletes embersége hogyan hatott küldetésre?
3. Krisztus istensége hogyan hat az üdvösségre?
4. Krisztus embersége hogyan hat az üdvösségre?
5. Krisztus isteni és emberi természete hogyan hat a missziómunkámra és céltudatosságomra?

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Jézus földi küldetésének célja az elgyengült emberi jellem helyreállítása volt. Isteni természete adta az erőt, amivel legyőzte a gonoszt és eltörölte a halált. Embersége teszi megértővé és hitelessé.

A politikai kampányok során hazugságok is elhangzanak a siker érdekében. Pl.: „Az ellenfelem dúsgazdag, nem érthet meg téged!” Sátán hasonló stratégiát alkalmaz. Amikor azonban az ember hall Krisztus szenvedéséről és megpillantja védtelen, erőtlen testét a keresztre feszítve, és megtudja, hogy még a legközelebbi barátai is magára hagyták, lelepleződnék Sátán hazugságai. Krisztus hitelessé válik előttünk, és elkezdünk bízni benne, mint hűséges Barátunkban. Attól fogva nem úgy gondolunk rá, mint aki a messzeségben, egy más világban létezik, hanem aki társunk a próbákban, aki egyedül képes megmenteni a halálból.

Feladat: A többségében keresztény országokban általános vád, hogy az emberek önelégültek, nem törődnek egymással egymással. Találjatok ki tevékenységeket, amelyeket az osztály tagjai Krisztust képviselve végezhetnek a környék nem hívő közösségeiben! Gondoljátok át, hogyan tudnátok hitelesen bizonytságot tenni! Adjatok lehetőséget a bűnbánatra is, valamint arra, hogy mások is elfogadják Krisztus átformáló kegyelmét! Beszéljétek meg, hogyan válhatnátok a remény hírnökeivé! Más szóval: ha a bizonyágtételünk hiteles, hogyan tudjuk közvetíteni az örömhírt a körülöttünk élőknek anélkül, hogy eltávolítanánk őket? Hogyan bátorítsuk embertársainkat a bűnbánatra anélkül, hogy álszentnek tününk vagy magát a bűnt kisebbítenénk?

VALÓDI KERESZTÉNYEK, 2. RÉSZ KIJEV, UKRAJNA

Anna Gavelo (23 éves) képviselte az Eurázsiai Divíziót a Nagyvárosi Misszió során New York városában az „Egy év a misszióban” programban.

„Alig vártam, hogy hazatérve valami rendkívülit tegyek. Valóban megihletett az előző éves munka.”

2013 júniusában vezetők százai, lelkészek és evangelizátorok találkoztak New Yorkban, hogy részt vegyenek a Generál Konferencia kiképző programjában. Elméleti és gyakorlati oktatást kaptak.

Leonyid Rutkovszky, az Eurázsiai Divízió egyik lelkésze előadásokat tartott a New York-i ukrán és orosz gyülekezetekben. Viktor Kozakovval, az Eurázsiai Divízió misszióvezetőjével sokat beszélgettek arról, hogyan lehetne majd Moszkvában és Kijevben is hasznosítani az Amerikában szerzett tapasztalatokat. Az előadások és a tapasztalataik felkészítették őket az otthoni feladatokra. 700 000 lakás van Kijev városában, ekkora kihívás elé néztek.

„Éreztem, hogy Isten vezette egész munkánkat, tanulásunkat” - mesélte Anna lelkesen. A missziós program második szakaszában Anna Kijevben dolgozott. A csoportot Leonyid vezette. Bibliaórákat adtak, könyveket árultak, egészségügyi előadásokat tartottak. Többek közt 16 dohányzásról leszoktató csoportot szerveztek, főzőtanfolyamokat, súlycsökkentő programokat, mama-baba klubokat indítottak stb. Még több mindent meg tudtak valósítani otthon, mint New Yorkban. 150 misszionárius dolgozott Kijevben. A Divízió területéről 18 fiatalat válogattak ki, akik részt vettek a kijevi programban. Hat hónapig tartott a képzés, biblia-munkások, egészségügyi szakemberek segítettek.

Anna az ifjúsági csoportban dolgozott. Sokat imádkoztak együtt a fiatalokkal a város lakóiért. Amikor valakivel először beszélgettek, csak a hétköznapi eseményekről volt szó. Később tértek rá a Biblia tanításaira. A lelki életről és egészségügyi kérdésekről is szó esett. Próbálták megismerni az emberek gondolkodását.

Két hét múlva már 26 új ember jött el a gyülekezetbe. Az egészségügyi előadások sokak érdeklődését felkeltették. „Nem a mi személyünk, a szavaink számítanak. Isten az, aki felkészíti az embereket” - mondta Leonyid. „Mintha a mennyben járnék örömben” - tette hozzá Anna lelkesen.

A Szentlélek

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: János 14:16

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Krisztus felment a mennybe, mégsem hagyott minket árván!

Érezni: Találjunk vigaszt Isten örök ígéréteiben, miszerint mindig közel van hozzánk!

Tenni: Távolítsunk el minden akadályt, ami gátolja, hogy a Szentlélek belépjen a mi vagy a környezetünk életébe!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: A Szentlélek a lelki vezetőnk.

- A** Miért fontos, hogy a Szentlélek valójában Krisztushoz hasonló?
- B** Miben hasonlít és miben különbözik Krisztus és a Szentlélek?
- C** Miért lenne félrevezető, ha feladataik alapján rangsorolnánk az isteni személyeket?

II. Érezni: Isten állandó vigasztaló jelenléte.

- A** Miért tiszteli a Szentlelket, aki Jézust tiszteli?
- B** A próbák között hogyan hoz megnyugvást Isten folytonos jelenléte a Szentlélek által?
- C** Az istenhit hogyan tesz bizonyosságtevővé?

III. Tenni: Szívünkbe fogadni a Szentlelket.

- A** Hogyan tudjuk megüresíteni szívünket a Szentlélek befogadására?
- B** Hogyan bátoríthatnak másokat a hívők, hogy befogadják a Szentlelket?
- C** Hogyan távolíthatja el a gyülekezet a Szentlélek kiáradását akadályozó tényezőket?

Összefoglalás: Jézus azt tanította, hogy isteni mása magára vállalja a lelki vezetést, amikor Ő már testben nem lesz jelen. Követőit így nem hagyja magukra. Isteni figyelem kíséri továbbra is minden szükségünket, könnyhullatásunkat és győzelmünket.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi igé: *Jn 3:5-8; 14:16-18, 26*

A lelki növekedés alapja: A Szentlélekkel való kapcsolat lehetőségek tárházát nyitja meg a keresztyén fejlődés és növekedés terén.

Csak tanítóknak: Az udvarlás során két idegen között barátság szövődik, és apránként utat nyitnak egymás felé egy intimebb kapcsolatra. Megismerkedés, a másik egyéniségének és személyiségének fokozatos felfedezése, az egyre mélyebb elköteleződés kialakulása mind hozzájárul a döntéshez. E lépcsőfokok kikerülése gyakran vezet csalódáshoz, később pedig váláshoz.

Alapvető a házasság, mégsem ez az emberiség legfontosabb kapcsolata, azt a szövetséget Isten magának tartja fenn. Sajnálatos módon sokan úgy kötelezik el magukat Isten mellett, hogy valójában még nincsenek tudatában, mi a jelentősége e lépésének. Ilyen elhatározások gyakran kudarchoz vezetnek. Sok hívó csalódik, mert félreérti az isteni jellemet és terveket. Krisztus tanításait komolyan vizsgálva a hívók elkerülhetik a fenti csalódásokat, és nem szigetelődnek el lelkileg, hanem tapasztalják az Istennel való állandó kapcsolat gazdagságát.

Nyitó feladat: Krisztus egyik emlékezetes kijelentésében Isten Lelkét a szélhez hasonlítja. Ha megoldható, kapcsoljunk be egy ventilátort, a szelet szemléltetve!

Beszélgetsek a szél tulajdonságairól - pl. láthatatlan, erős, mozog, hangot ad ki, képes rombolni, energiát termel stb.! De eszünkbe juthat még több más dolog is: a hiperventilláció, a kifulladás, a zihálás, a szélkerekek, a fúvós hangszerek, valamint a szélcsatornák. Tekintsük át ezek lelki vonatkozásait, hiszen van mit tanulni e hasonlatokból a hívók fejlődésével és növekedésével kapcsolatban.

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Ma Isten Lelke a menny képviselője az emberek között. Ezért különösen fontos, hogy a hívóknak helyes fogalmaik legyenek a személyéről, tevékenységéről és alapvető tulajdonságai-

ról. Ha ezt a lényeges tanítást rosszul értelmezzük, keresztény életünk tévútra juthat. Megkérdőjelezhető lesz lelki növekedésünk, személyes és közösségi bizonyoságétételünk, jövőképünk. Ez a tanulmány arra ad lehetőséget, hogy ha e téren hiányosságokat találunk, kijavítsuk azokat.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Egyedülálló képviselőnk

(Jn 14:16-26; 15:26; 16:7-14)

Mindennapos kifejezés a „kiváló sportoló” és a „tartalék játékos” megnevezés. Ezzel egyfajta rangsorolás történik a sportolók között, képességeik szerint. Az első csoportba tartoznak a legjobb, legtapasztaltabb játékosok. A „másodosztályúak” csak akkor mutatkozhatnak be, ha a kiváló sportolók után cserejátékosra van szükség. Arra lehetne számítani, hogy a csapat teljesítménye visszaesik, hiszen gyengébb képességű játékos kerül versenybe. Körültekintőnek kell lenni, hogy minimalizálják az esetleges hátrányos következményeket. A cserejátékosra bármikor szükség lehet, így fontos, hogy az ő játékával is fenntartható legyen az optimális csapatteljesítmény. Ugyan nem szerepel a kezdő ötösben, mégis olyan rutinosnak kell lennie, hogy a csapat teljesítménye akkor sem gyengülhet, ha ő lép a pályára.

Ezek az elvek lelki síkon is működnek. Helyettesének teljesen egyenrangúnak kellett lennie a távozni készülő Messiással. A Messiás öröktől fogva létezett (Jn 1:1-14; Kol 1:15-17; Zsid 1:8-12), és természetéből adódik, hogy örökkévaló. Krisztus Isten, tehát helyettesének is isteni személynek kellett lennie. A megfelelő helyettesnek mindenütt jelenlétnek kellett lennie. Krisztus országa gyorsan terjedt. A hívők rövid időn belül eljutottak az egész földre. Az isteni jelenlét azonnali odafigyelmet biztosít. Ki tudná garantálni a világ minden táján élő emberek számára ezt a közvetlen jelenlétet?

Egyértelmű, hogy Isten Lelke, hiszen Krisztus helyettese olyan, mint Krisztus maga. Szintén Isten, csak eltérő személyiségjegyekkel. Mindenütt jelenlét, így megvan a képessége, hogy akár egy időben reagáljon a bolygó bármely pontjáról hozzá érkező kérésekre. Amikor Jézus földi tartózkodásának végéhez közeledett, körültekintően mutatta be a Szentlelket a

követőinek. Általa nyilatkoztatja ki magát az isteni szeretet a továbbiakban. Ő, az isteni képviselő tárja fel előttünk a teljes igazságot.

II. Figyelem! A Lélek ma is tevékenykedik!

(Jn 3:5-8; 15:26; 16:8-13; ApCsel 1:4-8)

Tanulmányunk arra összpontosít, mit tanított Krisztus a Szentlélekről. Vizsgálódásunk viszont nem lenne teljes, ha nem tekintenénk át a Szentlélek jelenlétét az ótestamentumi időktől kezdve. 1Móz 1:1-3 szakasza kijelenti, hogy Isten Lelke jelen volt a teremtésnél. Különleges feladatokra készített elő embereket: 1) a Biblia megírásra (1Pt 1:10-11); 2) a szent sátor és a templom építésre (2Móz 31:3); 3) a nép vezetésére (Othniel, Jefe, Dávid; lásd Bir 3:10; 11:29; 1Sám 16:13); 4) prófétai kinyilatkoztatásokra (1Sám 10:9-13; Lk 1:15, 41, 67). A Szentlélek vezette Krisztust, Ő adott neki hatalmat földi szolgálata során. A) Jézus a Szentlélektől fogantott (Mt 1:20; Lk 1:35). B) A Szentlélek kente fel a szolgálatra (Ézs 11:1-2; 42:1; Lk 3:22; 4:18; ApCsel 10:38). C) A Szentlélek vezette földi szolgálata során (Lk 4:1-2), Ő is részese volt Krisztus áldozati halálának (Zsid 9:14). Végezetül: Isten Lelke támasztotta fel Jézust (Róm 8:11).

Krisztus tanításai és prófétai kijelentései Isten Lelkének pünkösdi jelenlétére mutattak előre. Távollétében a Lélek isteni szóvivőként jár el (Jn 16:13), valamint megítéli a világot (Jn 16:8-9). Védőügyvédként szintén közbenjár követőiért (Jn 14:15-17; 15:25-27). Ő az, aki igazolja Krisztus tisztaságát és igazságát, amelynek legfőbb bizonyítéka Jézus feltámadása és mennybemenetele. Ő nyilatkoztatja ki az ítéletet a világnak, amiért nem fogadták be az evangélium örömhírét (Jn 16:8-11). A Lélek plántálja a hívők szívébe az isteni elveket (1Kor 3:16; 2Kor 3:3), megszabadítja a bűn hatalmától a megromlott emberi természetet (Róm 8:2). Ha elfogadjuk a Szentlelket, lelki megújulást visz végbe bennünk, életfelfogásunkban és életstílusunkban (Jn 3:3-7). A Lélek természetfeletti erővel ruhazza fel a hívőket (ApCsel 1:5-8), és állandóan bennük lakozik, lelki erőt és hatalmat adva (Róm 8:9-11; 1Kor 3:16-17; 6:19). Végül a Szentlélek lelki ajándékokban részesíti a hívőket, segíti őket ezzel is a Krisztusért végzett szolgálásban (1Korinthus 12. feje).

Elmélkedjünk: Miért kell Isten Lelkének kinyilatkoztatásait az Ige mérlegére tenni, ahelyett, hogy vakon elfogadnánk azokat?

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Amint láthattuk, a Lélek munkájának tömör összegzése és vázlatos áttekintése annak hatalmas voltát szemlélteti. Ám a Lélek nem menthet meg, ha mi ellenállunk. A döntésünk ma is alapvetően meghatározza a folytatást. Isten hatalmas áldozatát, a megváltást sajnos emberek milliárdjai hagyják figyelmen kívül. A megváltást felajánlja Isten, de nem kényszeríti ránk. Miért felelős mindenki a saját döntéséért?

Kérdések az alkalmazáshoz:

1. Hogyan bizonyosodhatunk meg arról, hogy teljesen átadtuk életünk irányítását a Szentléleknek?
2. Honnan tudjuk meg, hogy milyen lelki ajándékokat kaptunk a Szentlélektől?
3. Hogyan segíthetünk azoknak, akik nem készek elfogadni a Lélek vezetését?
4. Hogyan lehetünk élő kapcsolatban Isten Lelkével?
5. Hogyan segíthet a gyülekezet a hívőknek, hogy megfelelően viszonyuljanak Isten Lelke fontos, de gyakran kevésbé értékelt munkájához?
6. Hogyan helyezhet a gyülekezet nagyobb hangsúlyt a Lélek kinyilatkoztatásaira a heti istentiszteletek alkalmával?

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Lukács elmondja, hogy a Szentlélek erejét befogadva az ember Isten tanúja lesz. Ez a háttér a javasolt feladatnak. Mi a teendőnk, ha elfogadtuk a Szentlelket?

Feladat: Az amerikai iparosodás hatására a szunnyadó kontinens a történelem legtermékenyebb gazdaságává vált. A meglévő készleteket korábban nem hasznosították, pedig azok mindig is ott voltak. A Lélek is örökké létezik! Tanulmányozzuk lakónegyedünket, településünket, imádkozzunk a Szentlélek vezetéséért és szolgáljunk azok között, akik valamiben szükségét szenvednek! Törekedjünk az egyszerűsége! Engedjük, hogy a Szentlélek kifejtse erejét, de egyúttal legyen kézzelfogható a tevékenységünk, hiszen Isten Lelke csak azt a munkát szeretné elvégezni, amire mi nem vagyunk képesek!

AKIT A SZOMBAT MENTETT MEG BUCHACH, UKRAJNA

André Ukrajna nyugati területén nőtt fel, Lutsk városában. Az iskolában ismerkedett meg Pavellel, aki adventista volt, de André akkor nem érdekelte a vallás. A középiskola után együtt felvételiztek a leMBERGI Nemzeti Művészeti Akadémiára. A vizsgát követően egy hirdetésre lettek figyelmesek az egyetem területén. Egy légi parádét reklámoztak, amit az ukrán légierő 60 éves fennállása alkalmából szerveztek a Sknyliv repülőtéren, 6 km-re Lemberg központjától.

Örömmel beszélgettek a bemutatóról. André meglátta a dátumot: 2002. július 27. szombat. Elhatározta, hogy elmegy.

„André, én július 27-én gyülekezetbe megyek - nem jönnél inkább te is velem?” - kérdezte Pavel. André meglepődött. El akart menni a légi bemutatóra, de mi lehet Pavelnek még ennél is fontosabb? Ezen elgondolkozott, és végül elfogadta Pavel meghívását a gyülekezetbe, lemondott a légi parádéről.

Andrénak nagyon tetszett az első gyülekezeti alkalom. Egyikőjük sem sejtette, míg a gyülekezetben voltak, hogy a légi bemutatón borzalmas tragédia történt. A repülőtéren több mint 10 000 ember gyűlt össze, és déli 12:52-kor a nézőkre zuhant egy Szu-27 repülőgép, két tapasztalt pilótával a fedélzeten. Meghalt 77 néző, köztük 19 gyermek. Még 100 ember került kórházba égési sérülésekkel, fejsérüléssel, csonttörésekkel, és még sokakat kezeltek kisebb sérülésekkel.

Amikor másnap André meghallotta a hírt, szólni sem tudott. „Akkor döb-bentem rá, hogy meg is halhattam vagy megsérülhettem volna. Az adventista gyülekezetben sok fiatallal összebarátkoztam. Egy évig jártam rendszeresen oda, mielőtt megkeresztelkedtem.” Később André más pályát választott, most lelkésznek tanul az Ukrán Adventista Oktatási Központban, Buchach városában.

2004-ben a 13. szombati adományok egy részéből a buchachi Adventista Oktatási Központ számára kollégium építését támogattuk.

Megváltás

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: János 3:16

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Isten felajánlja az örök életet. Mérjük fel, hogy a halál egyetemes problémájára ez az egyedüli megoldás!

Érezni: Éljük át, hogy valóban felszabadultunk a bűn hatalmától és a büntetéstől (így a haláltól is)!

Tenni: Fogadjuk el az örök élet ajándékát, amiért Isten oly nagy áldozatot hozott!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Isten az egyetlen lehetséges megoldást kínálja a halál problémájára.

- A** Vajon miért Jn 3:16 lett a Szentírás legismertebb verse?
- B** Az emberi élet mely vágyaira válasz az örök élet ígérete? Miért éppen ezekre?
- C** A pogány vallásokban az emberek keresik Istent, és eleget akarnak tenni istenük kívánalmainak. A kereszténységben Isten a kezdeményező. Magyarázzuk meg a különbséget!

II. Érezni: A megváltás megszabadít a bűn hatalmától és büntetésétől.

- A** Hogyan indít a bűntudat és a szégyen az Isten által felajánlott megváltás keresésére?
- B** Miért vezetik tévútra a követőiket az olyan teológiai magyarázatok, amelyek a büntetéstől való szabadulást hangsúlyozzák, de a bűn hatalmától való szabadulásra nem fektetnek kellő hangsúlyt?
- B** Hogyan tekint a halálra, aki elnyerte és elfogadta az üdvösség ajándékát?

III. Tenni: Az örök élet ajándéka mit sem ér, ha nem fogadjuk el!

- A** Milyen gáttal torlaszolják el magukat az emberek a Krisztus által felkínált örök élet ajándékától?

- ⓑ Hogyan bátoríthatjuk az embereket, hogy elfogadják Krisztustól az örök életet?

Összefoglalás: Az Istentől nyert üdvösség teljes szabadulást jelent a bűnből és annak következményeitől.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi igé: *Jn 3:16*

A lelki növekedés alapja: Isten az embereknek teljes helyreállítást ígér, üdvösséget a bűn büntetése és uralma helyett. Amint a bűn hatalma az egész világot megfertőzte, úgy a megváltás is az egész világra kiterjed.

Nyitó feladat: Mielőtt elindulsz otthonról, tégy egy csésze fagyaltot egy edénybe, majd csomagold be! A lecke tanulmányozása közben add körbe a csomagot! Próbálgass meg a tagok kitalálni, mi lehet benne! Érdeklődj: „Ki szeret ajándékot kapni? Ki szeret ajándékot adni? Mi lehet a dobozban? Hányan gondolják, hogy azonnal ki kellene bontani?” Kicsomagolási javaslatot találsz a lecke végén, a 3. lépésnél.

Alternatív nyitó feladat: Tegyük fel, hogy valamilyen étellel akarod megajándékozni a barátaidat! Melegen vagy hidegen ízletesebb? Most képzelj el: minden igyekezeted ellenére is csak késve tudod átadni az ajándékot - a meleg étel kihűl, a hideg felmelegszik... Így vagy úgy, de csökken az ízek harmóniája. A késlekedés és az étel minőségének változása vajon hogyan hat barátaidra, amikor az ajándékot értékelik?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Sátáni hazugság, hogy „Bizony nem haltok meg”, de a föld első lakói sajnos elhitték. Áthágták a szabályokat, figyelmen kívül hagyták az isteni irányelveket. Óriási hiba volt! Amikor hittek Lucifernek, bolygónkat a lázadás helyszínévé tették. A halál az egész emberiségen eluralkodott. Olyan foglalkozások váltak később szükségessé, mint orvos, nővér, halottkém, koporsókészítő. Hogyan szüntethető meg a halál miatti szorongás? Hogyan található remény

a reménytelenségben? A csoport tagjai számoljanak be arról, hogyan szabadultak meg aggodalmaiktól a Szentírás segítségével!

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Az ingyen kapott üdvösség

(Lk 18:9-14; Jn 3:16; 6:44)

A gyermekeiket elvesztő szülők leírhatatlan fájdalmat szenvednek. Mennyei Atyánk kész volt feláldozni egyetlen Fiát, és (látszólag) tétlenül nézte, amint Krisztus összerogy az emberiség valamennyi bűnének súlya és a kereszt alatt. Láta, amint Jézus testét felsértette a töviskorona és a vér végigcsordult rajta, miközben a katonák durván csúfolták a Megváltót. Hallotta, amikor az álszent farizeusok azt kiabálták, hogy „Feszítsd meg!”, és szolgálalkú tisztviselők és befolyásolható emberek döntöttek Jézus sorsáról. Láta, amikor földi tanítványai szétszéledtek.

Krisztus az Atyához könyörgött, de csak jeges csend volt a válasz. Kerülhet-e valaki ennél kétségbeejtőbb helyzetbe? Síró angyalok ezrei várakoztak szorongva, készen, hogy eltöröljék a menny ellenségét. Szomorúságukban értetlenül szemlélték, hogy Alkotójuk, Jézus nem tudta elfogadni segítségüket. Elhagyták az ingatag törvénytudók, az elcsigázott vallási vezetők és a gyenge akaratú tanítványok. Vajon az Atya aludt, amikor oly nagy szükség lett volna rá? Miért kellene Jézusnak meghalnia a lázadó papokért, az érzéketlen tanítványokért, a gyáva politikusokért vagy a tudatlan tömegért? Közeledett a naplemente, jelezve Jézus gyötrelmeinek utolsó perceit. A Messiás testét levették a keresztről, majd megosztották felsőruháin, a végsőkig csúfolva Őt. Végül arimatiai József és Nikodémus közbelépése miatt nem a bűnözők közé temették el Jézust. Ez volt megváltásunk ára.

Tragikus és érthetetlen, hogy van, aki úgy véli: jogosultak vagyunk a megváltásra. Szerintük Isten megígérte az üdvösséget, így az jár nekünk. E hozzáállásból kitűnik az olcsó kegyelem felszínessége! A mennyei lények másképp foglalnak állást: az ember örökre eladósodott, semmi jószág nem lakozik benne, egészen eltávolodott Istentől. Krisztus nem követelőzik. Ő biztosította az üdvösséget, de nekünk is van feladatunk.

Elmélkedjünk: Lk 18:9-14 kétféle hívót jelenít meg. Melyikük igyekszik jobb színben feltüntetni keresztény életét? Milyen jellegzetes magatartásformák illusztrálják ezt?

II. A bűntől szabadon

(Lk 4:18)

Krisztus szándékosan lehajolt, hogy könyörületes tekintetével felkeltse az asszony figyelmét. A tetten ért, hiányos öltözetű nőt durván lökdöseték. Múltja nyitott könyv volt az emberek előtt. A házasságtörő asszony el sem tudta volna képzelni, hogy ebben a helyzetben bárki könyörülettel melléáll. A társadalom kitaszította. Az ármánykodó farizeusok cselszövéseinek hálójában találta magát, akik helyzetét politikai célokra akarták felhasználni. Keresték az alkalmat, hogy Krisztust csapdába ejtsék. Jézus elé rángatták a nőt, s miközben Mózes írásaiból idéztek, Jézus véleményét akarták kicsikarni. Ha elítéli az asszonyt Mózes törvényének megfelelően, akkor a jó híret veszi el az emberek előtt. Ha felmenti, akkor a képmutató farizeusok törvénytelenséggel vádolhatják. Ennek ellenére Jézus nem hagyta szó nélkül a történetet. Nem mentette fel a nőt az erkölcstelenség vádjá alól, de a szigorú büntetést sem hagyta jóvá. Felkínálta a megbocsátást, majd hozzáfűzte: „többé ne vétkezzél!” Bátorította a nőt, hogy a továbbiakban az igaz úton járjon.

A jelenlevő farizeusok mindegyike ugyanúgy kárhoztatható lett volna. Mindannyian halálra ítélt bűnősként távoztak a helyszínről, miközben az asszony megszabadult bűneitől. Krisztus megerősítette a kísértésekkel szemben, kiszabadította erkölcstelen múltja kötelékéből.

Ebben az esetben is láthatjuk Krisztus *munkamódszerét*. Nem ad helyt Sátán kárhoztatásának, hanem az isteni megbocsátás lehetőségével felszabadítja a bűnbánó bűnöst a tegnapi kísértő emlékeitől. Alázatos gyermekeit megerősíti Lucifer erős kísértéseivel szemben, aki mindenképpen akadályozza, hogy az emberek Isten útján járjanak. Jézus először megbocsát, utána megtisztít és megszentel, így készít fel a mennyi életre.

Beszéljük meg: Mi történik, ha az üdvösségben csak a megbocsátást látjuk? És ha csak a bűn feletti győzelemről beszélünk? Hogyan találhat meg a helyes egyensúly a kettő között?

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Ha egy ajándékot nem használunk, valójában nincs értéke. Most a történelem legfőbb eseményéről, a legsodásabb ajándékról lesz szó. Döntés kérdése, hogy az ember hajlandó-e megismerni Isten felbecsülhetetlen áldozatát. Ha a tanító elszalasztja a döntésre szólításnak ezt az alkalmát, tudnia kell, hogy a jelenlévők közül valaki számára talán ez lehetne az utolsó lehetőség.

Kérdések az alkalmazáshoz:

Emlékszünk még a gondolatébresztő gyanánt felvetett kérdésre: „Mit rejt az ajándékcsomag?” És a meglepetésre, ami az óra eleje óta olvadozva várakozik a felbontásra? Eljött az idő, hogy kicsomagoljuk. Döntsük el, ki nyissa ki a csomagot: sorsoljuk ki, vagy adjuk az első önként jelentkezőnek ezt a megbízatást!

Van, aki nem veszi komolyan az első lehetőség(ek)et az üdvösség elfogadására. Elképzelhető, hogy a későbbi alkalmakat is figyelmen kívül hagyja? Akkor is elérhető még a mennyei táplálék, ha már számos alkalmat elpazaroltunk, amelyeket viszont Sátán felhasznált arra, hogy keserű tapasztalatokat szerezzünk?

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: A Szentírás három fő okot nevez meg, amiért Isten méltó a dicsőítésre: 1) a teremtést, 2) a mindennapi gondoskodást és 3) a megváltást. Ezen a héten a legutóbbira koncentráltunk. Újszerű módon fejezzük ki hálánkat Istennek az üdvösségért!

Feladat: Beszéljétek meg, mivel tudjátok megköszönni Istennek az üdvösség ajándékát! Lehet egy éneket szerezni vagy egy ismert dallamhoz szöveget írni. Verset is írhatunk, esetleg mozaikkal vagy festménnyel fejezhetjük ki a hálánkat. Mások rajzolhatnak. Valószínűleg lesznek, akik bizonyágtétellel szeretnék Istent dicsőíteni a megváltásért.

KOPLALNI A BIBLIÁÉRT, 1. RÉSZ BUCHACH, UKRAJNA

Születésemkor a nyakamra tekeredett a köldökzsinór, szóval kis híján megfulladtam. 3 éves koromban a szüleim elváltak, az édesapámat többé nem is láttam. Olyan nehéz lett az életünk, hogy az édesanyám komolyan fontolgatta az öngyilkosságot, de visszatartotta, hogy féltett engem. Nem tudta fizetni a számlákat, ezért kikapcsolták az áramot. Hideg volt, és még egy teát sem tudtunk főzni. Gyakran mentem éhesen az iskolába. Évekig éltünk így. 12 éves voltam, amikor édesanyám ismét öngyilkos akart lenni. Ekkor azonban egy barátja meghívta egy karácsonyi koncertre az adventista gyülekezetbe. Az anyukám addig nem ismerte Krisztust, ott hallott először a születéséről és áldozatáról.

Amikor hazajött, elmondta, hogy van Isten, aki szeret, és azt akarja, hogy éljünk és boldogok legyünk. Miközben erről beszélt, ragyogott az arca és megtelt életörömmel. Többet is meg akartunk tudni Istenről. Vágytunk rá, hogy legyen egy Bibliánk. Ekkor már 1998 volt, sok év eltelt a kommunizmus bukása után, de még mindig nehéz volt Bibliához jutni.

Egyszer az anyukám talált egy Bibliát, csakhogy kétheti fizetése lett volna az ára. Akkoriban egy kávézóban dolgozott, egy héten 2 dollárnak megfelelő összeget keresett, amiből még élelemre is csak szűkösen telt. Mégis megvette a Bibliát, és elkezdtek olvasni. Az édesanyám egészen megváltozott. Boldogabb lett, kevesebbszer büntetett meg, aminek persze örültem. Többet beszélgettünk. Hónapokig jártunk az adventista gyülekezetbe, és ennek híre ment. A barátaim elfordultak tőlem, nem fociztak velem. Még cigarettázni is elkezdtem, hogy hátha ez segít, de hiába. Egy nap a lelkész meghívott hozzájuk. Imádkozott értünk, de olyan nyugtalanság vett rajtam erőt, hogy az ima alatt eljöttem onnan. Jézus vagy a régi barátaim? Erősen vívódtam közöttük.

Az édesanyám megkeresztelkedet, sokat beszélgettünk. Imádkozott is értem. Egészen megváltozott. Ez nagy hatást tett rám, mint ahogy a lelkész is. Egy év múlva én is megkeresztelkedtem. Akkor azonban még több baj következett. A hitem miatt a középiskola igazgatója eltanácsolt az iskolából.

Folytatjuk.

Az üdvösség útja

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: János 3:14-15

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Ismerjük meg azokat a lépéseket, amelyeken át az ember üdvösségre jut!

Érezni: Örüljünk, hiszen Jézus szabadító hatalma megtörte a bűn szorítását!

Tenni: Beszéljünk erről az örömhírről barátainknak, rokonainknak, munkatársainknak, osztálytársainknak és ha lehet, idegeneknek is!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Az üdvösség elfogadása egy folyamat, amelynek lépcsőfokai a felismerés, a bűnbánat és a hit.

- A** Mi segíthet felismerni, hogy óriási szükségünk van a lelki szabadságra?
- B** Hogyan tudjuk legyőzni a bűnbánatot akadályozó tényezőket, tulajdonságokat (pl. a büszkeséget, az önhittséget stb.)?
- C** Miért elengedhetetlen az üdvösség elfogadásához a hit?

II. Érezni: A lelki szabadság boldoggá tesz.

- A** Vajon Jézus a megváltásról szóló példázat háttéréül miért éppen a menyegzőt, a Közel-Kelet egyik legnagyobb ünnepét választotta?
- B** Hogyan hat a hívó öröme, ha visszautasítja a menyegzői ruha által szimbolizált igazságot? (Ne feledjük, az igazságnak két vetülete van: a megbocsátás és a győzelem!)
- C** Keresztényként hogyan tudjuk megőrizni az Istentől kapott szabadság és öröm érzését otthon és a gyülekezetben is?

III. Tenni: Beszéljünk az üdvösség jó híreről!

- A** Mivel segíthetünk azoknak, akik nem hisznek, hogy át tudják adni magukat Krisztusnak?

B Hogyan találhatjuk meg a közös hangot a nem hívőkkel, hogy nyitottak legyenek az evangéliumra?

Összefoglalás: Isten azt akarja, hogy mindenki üdvözljön, így a hozzá vezető út egyszerű és mindenki számára elérhető. Ha felismerjük, hogy lelkileg mire van szükségünk, megbánjuk bűneinket és hiszünk Krisztusban, a világ Megváltója örömmel tölti be az életünket.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi igé: *Jn 3:14-15*

A lelki növekedés alapja: Isten mindenkinek felajánlja az üdvösséget, csak el kell fogadnunk, Jézus Krisztusba vetett hittel.

Csak tanítóknak: Isten szabad választási jogot adott az embernek lelki életét illetően. Legyen bár férfi, nő, tehetős, szegény, előkelő, a társadalom perifériájára szorult, értelmiségi vagy iskolakerülő, egyéni felelőssége, hogy milyen döntéseket hoz lelki életére nézve. Legfontosabb döntésünk, hogy bízunk-e Istenben. Köztes álláspont nem létezik. A hit és a hitetlenség kölcsönösen kizárják egymást.

Házasság és üdvösség – különös párhuzamot fedezhetünk fel közöttük. Az ember vagy házas, vagy nem, tehát a „részleges házasság”, „korlátozott hatókörű házasság”, „alkalmi házasság” és hasonlóknak mondanak ellent. Az együtt járó pár még nem él házasságban, mint ahogy a jegyben járók sem. Amíg kölcsönösen nem kötelezik el magukat, addig még nem házasok. A bűn következtében lett visszavonható ez a szövetségekötés. Egyre gyakrabban találkozunk válással a környezetünkben a tartós szövetség helyett.

Most a „házasság” helyére tegyük be az „üdvösség” szót! Tanít-e a Szentírás olyasmit, hogy „részidős”, „részleges” vagy „korlátozott hatókörű” üdvösség? Lelki házasságtörés következik be, ha az ember elfordul attól, ami mellett korábban elkötelezte magát. Tehát vagy elnyerjük az üdvösséget, vagy nem. A döntést kizárólag egyénileg hozhatjuk meg, így mindenkinek a saját kezében van a felelősség.

E heti tanulmányunk is lehetőséget ad arra, hogy hangsúlyozzuk a lelki életünkre vonatkozó döntés fontosságát. Világítsunk rá, hogy amikor nem választjuk az üdvösséget, valójában eltaszítjuk azt!

Nyitó feladat: Beszélgetsek a házépítésről! Mi készül el előbb, a padlózat vagy az alap? (Az alapozás fontossága, jelentősége.) Mi a következő lépés: falak, ajtók, ablakok? Ezek után mi kerül rá? (Tető.)

Elmélkedjünk: A házépítés folyamata józanésszel végiggondolható alapelveket követ. Miért szükségszerű a megfelelő sorrend? Mi lesz, ha kimaradnak bizonyos lépcsőfokok? Az üdvösség szintén bizonyos rendben megy végbe. Ha megértjük e lépéseket, a megváltás alapjaival tisztában leszünk.

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: A héten az üdvösséghez vezető szakaszokat tekintjük át. Az iménti hasonlat értelmében ezeket nevezhetjük udvarlásnak, eljegyzésnek és házasságnak. Persze mint minden hasonlat, úgy ez is sántít, mégis jó párhuzamot biztosít arra, hogy megértsük a megváltás szakaszait.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Lelki szükségletünk felismerése

(Lk 5:27-32)

Az üdvösség útján az első állomás a felismerés. Az udvarlást megelőzően az egymás iránt érdeklődő felekben hiányérzet ébred, társra és megértésre vágnak. Ilyen érzések tartoznak a felismerés fázisához. Amikor egy férfi és egy nő találkozik, felfigyelnek egymásra és érzik, hogy kiegészítik egymást. Amíg valaki nem érzi a társ hiányát, az udvarlás indítórugója hiányzik.

Gondoljuk át ennek lelki vonatkozásait! Amikor az ember csak önmagával van elfoglalva és nem ismeri fel alapvető lelki szükségletét, nincs hiányérzete, teljesnek érzi magát. Ez volt a laodiceai gyülekezet legjellemzőbb hibája. „Mivel ezt mondom: *Gazdag vagyok, és meggazdagodtam semmire sincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen*” (Jel 3:17). A felismerés hiányában a gyülekezet helyzete reménytelen.

E lecke bevezetője is jól példázza ezt a gondolatmenetet. Félő volt, hogy Lévita a saját hozzáállása rekeszti ki Isten országából. Ha minden változatlan marad, nem nyerhet üdvösséget, mert nem vágyódik a lelki szabadulásra. Aki igaznak gondolja magát, lelkileg nagy veszélyben van. Amíg nem ismeri fel, milyen veszélyeket is rejt lelki vaksága, nem ízelheti meg az üdvösség örömét.

Visszatérve hasonlatunkhoz: a felismerés az a pillanat, amikor a bűnös Krisztussal találkozáskor ráébred önnön ürességére, amit csak Isten kegyelme tölthet be.

Beszélgessünk: Mely tényezők akadályozzák, hogy reálisan lássuk saját lelkiállapotunkat?

II. Bűneink megbánása

(Mt 3:2; 4:17; ApCsel 2:38; 3:19)

A felismerés önmagában nem elég az üdvösség elfogadásához: „Az ördögök is hiszik, és rettegnek” (Jak 2:19). Szükségképpen következnie kell a bűnök megbánásának. A bűnbánatot az eljegyzéshez hasonlítani talán túlzásnak tűnhet, és valóban ez a leggyengébb láncszeme a párhuzamnak. Mégis, gondolkodjunk el a következőn! Az eljegyzéskor két ember leküzdi az őket elválasztó akadályokat. Tulajdonképpen ez a tartós elköteleződés kezdete.

Nézzük meg a lelki párhuzamokat! A bűnbánat az ember első reakciója, ami átlendíti az ember és Isten között emelkedett falakon. Felismerjük bűnösségünket, amit komolyan fájjalunk, majd elfordulunk a büntől és a helyes irányba indulunk el. Ez a döntés az örökkévalóság útjára vezet. Mind jobban megismerjük Megváltónkat, fejlődünk érzelmileg és lelkileg. Így válik teljessé a kapcsolat. Az ismeretség elmélyülésével egyre inkább ráébredünk saját hibáinkra, és ez megtérésre indít. A bűnbánat ledönti a lelki korlátokat és felkészít a teljes elköteleződésre.

Gondoljuk át: Mi történik, ha a hívő az őszinte bűnbánat három részéből csak egyet is kihagy?

III. Hinni Jézusban

(Jn 1:12; 6:69)

A bűnbánat elvezet a hit küszöbére. A hit az egyetlen logikus következtetés: felismerni szükségünket, odaadóan megbánni bűneinket és elhagyni az Istentől elválasztó akadályokat. A bűnbánó bűnös így már kész bizni Jézus hatalmában és megszabadulni bűneitől. Ha az utolsó lépés kimarad, azonnal kétségek merülnek fel és az ember elveszít minden reményt.

Az előbbi két lépés magától értetődő következménye a Jézusba és az általa biztosított üdvösségbe vetett hit; egész életünket az Ő kezébe tesszük le. A felismerés elvezet a megbánáshoz; a bűnbánat üdvözítő hitre juttat. A megmentő hit azt jelenti, hogy elfogadjuk Krisztus golgotai halálát, a bűneinkért való engesztelő áldozatot, és Jézus lesz az életünk Ura.

Elmélkedjünk: Hogyan vezet bűnbánatra, ha felismerjük, hogy szükségünk van Krisztusra?

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: A Szentírásban a ruha gyakran a jellemet szimbolizálja. Biztosan láttunk már gyerekeket papírból vagy egyéb anyagokból készített öltöztetőbabával játszani. Más-más öltözettel foglalkozásokat, történelmi időszakokat, életstílusokat és személyiségeket tudnak megjeleníteni. Már Ádám és Éva idejében is volt lelki értelemben vett jelentősége az öltözetnek. Jézus lelki tanulságokkal szolgált a ruha szimbólumát használva, pl. a menyegzői ruháról szóló példázatban. Milyen lelki tanulságot vonhatunk le ebből a példázatból?

Feladat: Az öltöztetőbabás példára utalva kérd meg a csoport tagjait, mondják el, hogy szerintük melyik öltözet szemlélteti legjobban az üdvösséget! Gondoljunk az üdvösség elfogadásának három elemére, amelyeket ez a tanulmány érint!

Kérdések:

1. Keresztényként mit kell tennünk, hogy ne csupán elveszettségünket ismerjük fel, hanem a megmentő kegyelmet is elfogadjuk?

2. Hogyan tudunk különbséget tenni az egyszerű sajnálat és az őszinte bűnbánat között?
3. Milyen mérhető jelei vannak a bűnbánatnak?
4. Hogyan segíthetnek a keresztények a környezetükben élőknek, hogy felismerjék valós lelkiállapotukat?

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: A tanító felelőssége, hogy alkalmat biztosítson a lelki fejlődésre. A heti tanulmány átvétele során adtál lehetőséget arra, hogy a csoport tagjai újból válaszolhassanak Krisztus hívására? Amikor erről beszélsz, bátorítsd a gondolat, hogy a Szentlélek vezetésével megtalálhatjuk a legmegfelelőbb szavakat!

Feladat:

1. Aki kész rá, írjon egy rövid jelenetet a menyegzői ruha példázata alapján! Ha van rá lehetőség, be is lehet mutatni (pl. a gyermekcsoportban)!
2. Melyik énekünk fejezi ki a legjobban a megtérési élményünket? Írjatok hozzá új verseket!
3. Tervezték meg, hogyan tudná a csoport valaki másnak elmondani a leckében tanultakat!
4. Bátorítsuk a csoport tagjait az önvizsgálatra! Valóban teljes mértékben átadták magukat Jézusnak? Csendes imával zárjuk a tanulmány átvételét!

KOPLALNI A BIBLIÁÉRT, 2. RÉSZ BUCHACH, UKRAJNA

Vlagyimirt egyedül nevelte az édesanyja. 13 éves korában koplaltak, hogy vehessenek egy Bibliát. A következő évben megkeresztelkedett, de a középiskolából eltanácsolták, mert az igazgató szerint egy „szektához” csatlakozott.

Miután Vlagyimirt kicsapták az iskolából, egy másik intézményben fejezte be a középiskolát. Szeretett volna az Ukrán Adventista Felsőoktatási Központban továbbtanulni, de nem sikerült a felvételijé. Erős volt a hite és elhatározta, hogy dolgozni kezd Kirovohradban. Jól dolgozott, így hamarosan a fővárosba, Kijevbe került, ahol az egyik legnagyobb gyümölcskereskedő cég helyettes vezetője lett.

Vlagyimir még mindig azt érezte, hogy hiányzik valamije. Az hajtotta, hogy a pénz majd boldoggá teszi, így 16 órában dolgozott. Később előléptették, de ez 24 órás szolgálati idővel járt volna. Arra gondolt, hogy hiába kapna még több pénzt, nem lenne boldogabb – ezért visszalépett. Eltökélten kereste az Úr akaratát és a saját kérdéseire a választ.

Egyszer ezt olvasta a Bibliában: *„Fiaid mindnyájan az Úr tanítványai lesznek, békés jólétet adok gyermekeidnek. Igazságosság lesz az alapod, és elkerül a nyomorúság, nem kell hát semmitől félned... Egy fegyver sem arat sikert, amelyet ellened kovácsoltak, és megszegyénítesz minden nyelvet, amely perbe száll veled. Ez az Úr szolgálóinak öröksége, és a győzelem, amelyet neki juttatok – mondja az Úr”* (Ézs 54:13-17, SzIT).

Azt értette meg ebből, hogy Isten minden gyermekét tanítja. Azon töprengett, hogy tovább kellene tanulnia, de nem érzett kedvet hozzá. Ekkor már 27 éves volt. Viszont olyan emberré akart válni, akin nem fog a fegyver. Nem sokkal később meghalt az édesanyja. Egy adventista lelkes segíteni akarta a gyászában, ezért meghívta a missziómunkába, könyveket osztani, bibliamunkásnak. Tetszett neki a feladat. A lelkes javasolta, hogy tanuljon lelkésznek az Adventista Központban. Vlagyimir visszaemlékezett a bibliaszövegre, és elhatározta, hogy másokat is Istenhez fog vezetni. Ezúttal sikerült a felvételijé! Most teológiát tanul, lelkésznek készül.

Növekedés Krisztusban

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: 2Korintus 5:17

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Isten mindent megadott, ami a keresztyeni növekedéshez szükséges.

Érezni: Megnyugtat, ha tapasztaljuk Isten átforgáló erejét, ami segíti lelki fejlődésünket.

Tenni: Gyapodjunk ismeretben, bölcsességben és istenfélelemben, látva, amit Isten tesz az életünkben!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Az újjászületés Isten munkája bennünk, nem emberi kezdeményezés.

- A** Isten tiszteletben tartja döntési szabadságunkat. Miért nem kényszerít engedelmességre?
- B** Miért erősíti a lelki fejlődés és a tanítványság utáni vágyat, ha Krisztus életéről gondolkodunk?
- C** Hogyan hat lelki életünkre, ha eltávolodunk Krisztustól és elfelejtjük, hogy a vele való állandó kapcsolat a hitéletünk motorja?

II. Érezni: Az Istennel való kapcsolat a lelki növekedés feltétele.

- A** Mitől válik az Istenről való elméleti ismeret megelégedést nyújtó érzelmi kötődéssé?
- B** Az egészséges lelki kapcsolatok hogyan járulnak hozzá lelki növekedésünkhöz?
- C** Hogyan fordítható vissza az érzelmi károsodás, amit az üdvösségről alkotott törvényeskedő felfogás okoz?

III. Tenni: A hívők növekedjenek ismeretben, bölcsességben és tapasztalatban!

- A** Hogyan válhatnak egyre érettebbé a hívő emberek lelki kapcsolatai?

- B** Hogyan alakítsuk napirendünket, hogy összpontosítani tudjunk a lelki fejlődésre?
- C** Keresztényként mit tehetünk, hogy segítsük mások lelki növekedését is?

Összefoglalás: Az Istennel való kiegyensúlyozott kapcsolat és a gyülekezet nevelő-gondozó légköre biztosítja a keresztény növekedés táptalaját. Ahol e feltételek megvannak, ott egyre erőteljesebb lesz a személyes növekedés az evangélium átformáló ereje hatására.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi igé: *2Kor 5:17*

A lelki növekedés alapja: Az Istennel való kiegyensúlyozott kapcsolat és a gyülekezet nevelő-gondozó légköre biztosítja a táptalajt a keresztény növekedéshez.

Csak tanítóknak: A fák vagy növekednek, vagy elhalnak. A növekedés az élet egyértelmű mutatója. A hívő szintén vagy fejlődik, vagy meghal. A keresztény hit lendületes, fejlődő és kreatív, de e tulajdonságok hiányában gyengül. Hogyan erősíthető az egészséges hit? A kertészkedés jó példa erre a folyamatra. A növekedéshez egészséges mag és tápanyagban gazdag talaj kell. Az adott éghajlaton a megfelelő mennyiségű csapadék és napfény hozzájárul a jó terméshez.

A megfelelő ütemezés ugyancsak fontos. A szokásosnál hidegebb hőmérséklet késleltetheti a csírázást. A sok eső késleltetheti az ültetést. A csapadékhiány miatt elmaradhat a betakarítás. Még a kellő csapadék is árthat, ha korán érkezik. A lehetséges kockázatok köre rémisztő. A jó terméshez sok tényező hozzájárul. Minimalizálni kell a veszélyeket és biztosítani a szükséges feltételeket (tápanyag, nedvesség és napfény).

A lelki növekedés hasonló. A készséges szív (mag) támogató környezetbe (talaj) kerül, lelki bátorítást (napfény) és isteni elhívást (csapadék) kap. Számos hatás következtében (ima, igeolvasás, bizony-

ságtétel stb., sőt szenvedés) erősödik a kis palánta. A további *napfény* beérleli a palántát az aratásra.

Lelki természetű döntéseink az eredmények (aratás). Az újjászületett hívók (friss aratás) tanítványokként térnek vissza a világra (talaj), és az egész folyamat újraindul.

Nyitó feladat: Vigyél be az osztályba egy cserepes növényt! Mi pusztítaná el? A válaszok nagyjából a következők lesznek: kiszáradás, túltrágyázás, tápanyagelvonás, a talaj megbolygatása, a növekedés megzavarása (pl. ha véletlenül levágják), túl meleg vagy hideg és más ártó környezeti hatások.

Gondoljuk meg: Tereljük a beszélgetést lelki síkra, elmélkedjünk a lelki növekedésről! Hogyan tudjuk fenntartani az állandó lelki növekedést? Miért akad meg a lelki fejlődés? Sátán milyen eszközökkel akadályoz? Isten milyen módszerekkel segíti a keresztények hitbeli fejlődését?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: A hitbeli fejlődés gyökeres és egészen átalakít. A bűn viszont lealacsonyít. Még ha jónak tűnik is az ember szíve, csak „szennyes ruha” az isteni mintához képest. A mennyei értékelés szerint egészen át kell alakulnia, nem elég a hibák javíthatása. A régít el kell távolítani, hogy új alapokat lehessen lefektetni. Ennek egyetlen módja az óember keresztre feszítése, amikor új, lelki ember születik.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Az újjászületés élménye

(Jn 3:1-16)

Nikodémus jómódú, tanult és köztisztelőben álló farizeus volt, akit lenyűgözött a szerény és alázatos Jézus személye. Izrael lelki vezetőinek könyörtelensége viszont bántotta. Amikor Jézus megtisztította a templomot, Nikodémus felfigyelt rá. Csodálkozott, hogy egy iskolázatlan ember ilyen hatalommal parancsol. Felidézte magában, hogyan bántak a történelem során Isten prófétáival Izrael vezetői. Nikodémust elszomorították társai szándékai. Intette ugyan őket, de nem merte nyíltan felvállalni Jézus iránti szimpátiáját. Négyszemközti találkozót kért Jézustól. A

társadalomban és a vezetésben elfoglalt pozíciójára való tekintettel került a nyilvános beszélgetést. Jézus engedett kérésének, éjjel fogadta. A farizeus még az éjjeli árnyak között is visszafogott volt. Méltatta Jézus tanítási módszereit és csodatetteit. A Mester azonban kitért szavai elől. Inkább igyekezett Nikodémus szívében elmélyíteni a lelki elköteleződést. Egyértelműen tudatta vele: „felülről kell újjászületned!” A görög *anóthen* „fentről” szó másik jelentéssel is bír. Értelmezhető úgy is, hogy „újjászületni”, ahogyan Nikodémus is értette. Csakhogy ezt lehetetlennek tartotta. Krisztus képletesen válaszolt. A biológiai összefüggések helyett a Jeremiás és Ézsaiás korabeli szövetségi ígéretre irányította a figyelmét. Isten az „új szív” kapcsolatát ígérte, ami ezen az éjszakán Nikodémus számára is elérhetővé vált. Ő azonban zavartan távozott, de gondolataiban továbbra is forgatta azokat az igazságokat, amelyek hatására később megtért.

Az újjászületés élménye lehet drámai (Pál esete a damaszkuszi úton) vagy alig észrevehető (Timóteus fokozatosan vette át édesanyja és nagyanyja hitét). Az eseményektől függetlenül az eredmény egyaránt a megváltott, átalakult élet. Az újjászületés azt jelenti, hogy az ember átadja magát Istennek és alázattal elismeri: az isteni kegyelem nélkül szörnyű bűnökre vagyunk képesek. Tiszteletben álló, látszólag sikeres emberek is képesek rettenetes dolgokat elkövetni. A tanultság még nem elég. Az erkölcsi változás túl sekély. „Újjá *kell* születned!”

Elmélkedjünk: Hogyan dönti le Isten az ember lelki fejlődését fékező gátakat? Miért nélkülözhetetlen az alázat a fejlődéshez?

II. Lelki közelség: Isten színe előtt

(Mt 6:9-13; Jn 15:4-10; Gal 2:20)

Az ima a lélek lélegzetvétele, mondta valaki. Az éhezés néhány hét után felemésztí az emberi életet. A kiszáradás napokon belül halált okoz. A fulladáshoz pár perc is elegendő. Nem csoda, hogy Pál arra intette a thesszalonikabelieket, hogy szüntelen imádkozzanak! Az asztmások gyakran légszomjjal küzdenek, olyankor a halál szélén érzik magukat. Az ima a lélek lélegzetvétele, az ember pedig „lelki asztmában” szenved, fontos tehát a lelki „légutakat” nyitva tartani! A reggeli és az esti ima csupán a nap kerete. Egész nap beszélgetünk Istennel!

Istenben maradni: ide tartozik az ima, valamint az igeolvasás és az elmélkedés. Az egészséges fejlődés feltétele a kiegyensúlyozott táplálkozás. Az Írás hív: „Ízleljétek és lássátok!” Krisztus és a Szentírás ilyen képletes kifejezésekkel is arra szólít, hogy befogadjuk Isten Igéjét. A lelki táplálék megerősít az elhajlással, az elbizakodottsággal és minden másval szemben, ami gátolja fejlődésünket. Ha a Szentírással kezdjük és zárjuk napjainkat, lelki védelem alatt állunk. Ha Isten ígéretein, korábbi vezetésén és történelmi kinyilatkoztatásain (kiváltképpen a Gecsemánén, a Kálvárián és a József sírjában történeteken) elmélkedünk, a bűnös gondolatok helyét nemesebbek és szentebbek veszik át.

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Befejezőként beszéljünk arról, hogyan küzdjünk meg a lelki fejlődés akadályaival! Legyünk gyakorlatiasak! Lépjünk túl az eddig említett alapokon (igetanulmányozás, ima, elcsendesedés), a bibliai elvek gyakorlati alkalmazása felé! Pl. kikapcsoljuk a tévét, kimegyünk a természetbe, nem internetezünk, a Szentírást olvassuk a munkahelyi szünetekben vagy gyermekeink déli pihenése idején, egyéni csendes időt tartunk, olyan zenét hallgatunk, ami inspirál, ismerősöknek beszámolunk tapasztalatainkról, elmélkedünk olvasás közben és kis csoportokban beszélgetünk. Elmondhatjuk egymásnak a számunkra fontos bibliaverseket, E. G. White írásait, prédikációk címét és webes elérhetőségeiket, kirándulóhelyeket stb.

Kérdések:

1. Hogyan védekezhetünk attól a kísértéstől, hogy a személyes lelki felüdülés helyett csak valamilyen vallási tevékenységet végezzünk?
2. Milyen gyakorlati lépésekkel tudod beiktatni a napirendedbe az elmélkedést?
3. Milyen forrásokat tartasz hasznosnak lelki életed ápolására?
4. Milyen anyagi felajánlással tudsz hozzájárulni az evangélium hirdetéséhez?
5. Milyen érzelmi kapcsolatoktól kell elfordulnod lelki életed fejlődése érdekében?

MAFFIATAGBÓL ISTEN KÜLDÖTTE, 1. RÉSZ KAZÁN, TATÁR KÖZTÁRSASÁG, OROSZORSZÁG

Igor nagyapja imám (muszlim pap) volt, a fiúnak mégis eléggé világias gyermekkorra volt. A sportban jeleskedett, és a fiúk az utcán hamarosan vezéralaknak tekintették, félték tőle. Így nőtt fel, majd hamarosan a maffia hálójában találta magát. Nagy fegyverek, nagy üzlet. Az izgalmak ellenére úrt érzett magában. Válaszokat akart találni a kérdéseire. Többféle közösségben keresgélt: Hare Krisna, ortodox templom és természetesen a mecsetben is.

Egy nap az egyik barátja említette, hogy ismer valakit, akinek van Bibliája. Igor találkozott is vele. A férfi megemlítette, hogy a Biblia nem javasolja a tisztátalan húsok, pl. a sertéshús fogyasztását. Igor úgy tudta, hogy azt csak a Korán tiltja. A későbbiekben néha beszélgettek telefonon, majd hónapokkal később el is ment a gyülekezetbe, miután leküzdötte az ellenérzését. A gyülekezet egy kis bérelt helyiségben volt, de Ignak tetszett. Néhány tag gyanakodva méregette a maffia emberét, ő viszont csak a Biblia tanítására figyelt.

„Ismerem a történelmet - jegyezte meg később -, és meggyőződött a Biblia tanítása.”

Igor elhatározta, hogy megkeresztelkedik. A felkészülés alatt záporozta a kérdéseket a lelkésznek, és 35 évesen meg is keresztelkedett, de biztonsága érdekében - meg szokásból - a fegyverét szombatoként magánál tartotta a gyülekezetben is. Az egyik testvér figyelmeztette: „Istenben bízz, ne a fegyverekben!” Nem volt könnyű letennie a fegyvert, ami nélkül mindenkitől félt. Lassan erősödött benne az Istenbe vetett bizalom. Családjában kezdett először beszélni hitéről. Felesége és nővére is elment az adventista gyülekezetbe, egy éven belül mindketten megkeresztelkedtek. Másoknak is kezdett a hitéről beszélni, ezt hallotta meg Vaszilij, aki hasonló módon élt, mint ő. Vaszilij arcán, testén nyomot hagyott a maffiás múlt, azonban Istennek vele is terve volt.

A következő héten folytatjuk.

Krisztusi élet

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: János 13:34

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Figyeljük meg közleről Jézus életstílusát és tanításait, hogy biblikus módon értelmezhesük a szeretetet!

Érezni: Teljes szívvel kérjük, hogy a jézusi szeretet jellemezze az életünket!

Tenni: Szeressünk türelemmel, megbocsátásra készen és gyakorlati segítséggel!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Jézus élete és tanításai mutatják be az igazi szeretetet.

- A** Jézus mely tetteit tartjuk a legemlékezetesebbnek a szeretet miatt? Mert ha követni akarjuk a példáját, tudnunk kell, Ő hogyan szeretett.
- B** Jézus mely szavaiban, példázataiban találjuk meg a szeretet legjobb meghatározását?
- C** Időnként nem könnyű szeretni az embereket. Az ellenséget hogyan lehet szeretni?

II. Érezni: Isten arra készítet, hogy úgy szeressünk, ahogy Jézus.

- A** Hogyan szorítja ki belőlünk a velünk született önzést, ha a Krisztusra jellemző szeretetet tanulmányozzuk? Hogyan tölti be a szívünket Isten együtt érző szeretete?
- B** Hogyan győzzék le a keresztények a szenvedéstől való tartást, ami miatt néha elkerülik a rászorulókat, ahelyett, hogy gyakorlati segítséget nyújtanának?
- C** Hogy lehetnének a hívők kedvesebbek azokkal, akik bántják őket, ahelyett, hogy teret engednének a bosszúvágnak?

III. Tenni: Krisztus szeretete a tettekben és az alázatban mutatkozik meg.

- A** Hogyan gyakorolhatnak türelmet a hívők a feszült időszakokban?

- ⓑ Mit felelhetünk hívóként arra az ellenérvre, hogy a megbocsátás további bántó tettekre bátorít, mert felmenti a vétkeket?
- ⓒ Mi mindennel fejezhetik ki a keresztények még jobban a krisztusi szeretetet?

Összefoglalás: A Krisztus szerinti élet a szeretetet jelenti, mivel Krisztus a szeretet.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi igé: *Mk 10:21; Lk 6:27-35; 10:30-37; Jn 13:34; 15:4-12*

A lelki növekedés alapja: Jézus Krisztusban mutatkozik meg a szeretet lényege. Amikor követői szemlélik jellemét, az Ő képére, szeretetteljessé és szerethetővé formálódnak át.

Csak tanítóknak: *A szeretetnek számtalan formája van. Példának okáért: az emberek szeretik a tulajdonaikat, szeretnek különféle ételeket vagy az időtöltés bizonyos formáit. E szó jelentése nem mindig egyértelmű, meg kellene adni általános, hiteles definícióját. Az Ószövetség előírta a felebarátok és az idegenek szeretetét, és erre vonatkozó gyakorlati tanácsokat is találunk az egész Szentírásban. A Biblia elbeszélései (pl. Ruth története vagy amikor József megbocsátott a testvéreinek) értékes szempontokat adnak ahhoz, hogyan gyakorolták a szeretetet az Istenhez hű emberek. Az emberi gyarlóság azonban még ezeken az eseteken is foltot hagy. Egyedül Krisztus élete mutatja be tisztán a szeretetet. Bibliatanulmányunk remélhetőleg erősíti a vágyat a krisztusi szeretet után.*

Nyitó feladat: Mondják, hogy a zene a szeretet nyelve, kifejezésének kiváló eszköze, a segítségével sokszor mélyen átérezzük, megragadjuk Jézus szeretetét. Kézenfekvő lehetőség, hogy zenés összeállításokat készítünk Isten szeretetének dicsőítésére, pl. az énekeskönyvünkéből. (A fiatalok talán szívesebben keresgélnek az ifjúsági énekek között és az interneten.) Adjunk lehetőséget az osztálynak Isten szeretetéről énekelni! Hívjuk fel egymás figyelmét az énekekben megfogalmazott gondolatokra, és beszéljük meg, hogy a kiemelt szövegek hogyan hatottak arra,

ahogy mi magunk értelmezzük a szeretetet! Valaki le is írhatja és csoportosíthatja az elhangzott gondolatokat. A legegyszerűbb csoportosítási szempont lehet pl.: 1) A teremtésben, 2) a megváltásban és 3) az élet fenntartásában megmutató isteni szeretet. Ettől el is térhetünk, csak kerüljük a túl bonyolult csoportosításokat!

Szintén érdekes alternatíva lehet, ha világi dalszövegeket hasonlítunk össze keresztény énekek szövegével. Miben különbözik a Krisztus-központú szeretet a világi értelemben vett szeretettől? A szeretetnek mely formája önző, sekélyes, érzelgős és bizonytalan? Miért? Melyik önmegtagadó, másokkal törődő, önfeláldozó és örökkévaló? Miért? Melyik szolgál legjobban Isten szeretetre épülő országának alapjaként? Indokoljuk meg válaszukat!

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Milyen lenne úgy élni, mint mondjuk a híres kosaras, Kobe Bryant? Ha biztosan tudnánk utánozni a mozdulatait, ha a rá jellemző cselekkel vezetnénk a labdát a kosár felé, ha tudnánk úgy dobni, mint ő? Milyen lenne, ha úgy élnénk, mint Erzsébet királynő? Ha mindenünk meglenne, ami csak az uralkodással együtt jár: személyzet, limuzinok, kíséret és óriási bankszámla?

Mit fejezne ki, ha úgy élnénk, mint Jézus? Az őszinte szeretetet! A mostani tanulmány célja Jézus szeretetét bemutatni úgy, hogy a tagok mind jobban meg akarják ismerni, majd pedig egyre hasonlóbbá, szeretettel teljesebbé formálódjanak.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Jézus szeretettel élt

(Mt 20:28; 25:31-46; Lk 10:30-37; Jn 11:5; 15:13)

A szeretet tettek nélkül halott. A szeretett tanítvány így írt: *„Arról ismerjük meg a szeretetet, hogy Ő az ő életét adta értünk: mi is kötelesek vagyunk odaadni életünket a mi atyánkfiáiért. Akinek pedig van miből élnie e világon, és elnézi, hogy az ő atyjafia szükségben van, és elzárja attól az ő szívét, miképpen marad meg abban az Isten szeretete? Fiaskáim, ne szóval szeressünk, se nyelvvel; hanem cselekedettel és valósággal. És erről ismerjük meg, hogy mi az igazságból vagyunk, és így tesszük bátorságosakká öléltte a mi*

szíveinket” (1Jn 3:16-19). Jézus szolgálatát az alázat és a gyakorlati szeretet jellemezte. Krisztus mindenkire figyelt: az idősekre, a fiatalokra, az idegenekre, a gyerekekre, az arisztokratákra éppúgy, mint a társadalomból kivetettekre és a halászokra. Önfeláldozó életstílusával minden erejét a szeretetteljes szolgálatba fektette.

Jézus személyében öltöttek testet *Mózes harmadik könyvének* elvei, amelyekkel Isten a felebarátok és az idegenek szeretetére tanította Izráelt (3Móz 19:18, 34). Ám a vallási türelmetlenség és a területekért vívott harcok következtében Jézus szolgálatának a kezdetén már szertefoszlott minden remény, amelyet e nemes eszmék megvalósításához fűztek. A körülmények dacára Krisztus, nem törődve a zsidók intoleranciájával, egyaránt elfogadta a rómaiakat, a görögöket, a sziro-föníciaiakat, a samaritánusokat, a megszállottakat, a leprásokat és bárki mást. Ő testesítette meg az egyetemes szeretet elvét. Az egyetemes elfogadást hirdette az a története is, amelyben a meg nem nevezett samaritánus utazó érdemeit emelte ki. Nem a bőr pigmentációja, hanem a jellem határozza meg az értéket. Krisztus újrafogalmazta a szó jelentését: mindenki *felebarát*, aki szükségét szenved. Ami pedig még fontosabb: felebarátnak *lenni* azt jelenti, hogy segítséget nyújtunk, szolgálatára állunk a szükségben lévőeknek.

Később Jézus a szolgálat *kötelességét* a végidei (apokaliptikus) ítélet összefüggésében határozta meg. A prófétai kijelentések klasszikus zsidó magyarázata arra a záró jelenetre mutatott, amikor Isten más-más ítéletet mond az emberekre. *Máté evangéliuma* 21. fejezetében Jézus ennek háttérén mondja el a gazdálkodással kapcsolatos történeteket, szokásokat. A juhok és a kecskék nappal együtt legelésztek, de a Palesztina területén élő pásztorok naplementekor általában elkülönítették őket. A kecskéknek nyilván arra volt szükségük, hogy melegebb helyen legyenek, míg a juhok jobban érezték magukat a szabadban. Ezzel Jézus képiesen mutatott előre az utolsó ítéletre, amikor Isten hűségese népétől el lesznek választva a kárhözatra jutók. Az lesz a mindent eldöntő kérdés, hogyan szolgálták Krisztust a társadalomból kivetettek személyében. A *rossz bánásmód* sosem hangzik el vádként a kárhözatra jutókkal szemben, csak a segítség megtagadása miatt lesznek elmarasztalva. A tudatlanság nem lehet enyhítő körülmény. Így Jézus kiemelte és be is mutatta, milyen fontos megkülönböztetés nélkül szolgálni mindenkinek!

Elmélkedjünk: Jézus földi élete alapján határozzuk meg, milyen a szeretetteljes szolgálát!

II. Ellenségeink szeretete

(Mt 5:44; Lk 6:27-35; Róm 12:21)

Évekkel ezelőtt az evangélium üzenete elterjedt a Salamon-szigeteken, aminek következtében egy generáción belül a kannibálokból diakónusok lettek. A megtértek között volt két törzsfőnök, Panapa és Tamati. Megtérésük előtt faluik között törzsi háború dúlt. Így történt, hogy Panapa megölte Tamati édesapját, majd meg is ette. Nem egy vidéken éltek, de ugyanabba a gyülekezetbe jártak. Egyszer úrvacsorai istentisztelet volt az imaházban. Tamatiban forrt a méreg. Dühösen távozott a gyülekezetből, mert az apja gyilkosa is vett úrvacsorát. Micsoda képmutatás! De nem jutott túl messze, amikor elhatározta, hogy mégis visszamegy a gyülekezetbe, ahol még tartott az úrvacsora. Alighogy leült, ismét fellángolt benne a harag, ezért gyorsan felállt és kiment. A gyülekezetből kilépve megszólalt a lelkiismerete. A saját lelkiállapotán tűnődve végül arra gondolt: ha azt akarja, hogy az evangélium elterjedjen a szigeteken és átformálja az embereket, neki is meg kell tanulnia megbocsátani. Nehezen ugyan, de mégis visszament a gyülekezetbe. Még mindig fáj a vesztesége, de már békében volt. Az istentisztelet végén a két férfi könnyek között ölekezett össze. Így egyesült a sziget. Két felszabadult ember lépett ki a gyülekezetből. Panapa megszabadult a szégyenletes tette terhétől, Tamati pedig a bosszúszomjától vált meg.

Elmélkedjünk: Miért lehetetlen úgy élni és szeretni, mint Jézus, ha nem bocsátunk meg az ellenségeinknek? Milyen terheket hordozunk azért, mert nem tudunk megbocsátani? Milyen szabadságot élveznénk, ha ezt megtennénk?

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: A modern társadalomban általános a felületes vallásosság. Sokan csak szóban hisznek, de hol vannak azok, akik Tamatihoz hasonlóan nehéz döntéseket hoznak meg Krisztust követve, istenfélelemmel? Mennyei Atyánk nem állította, hogy ez könnyű. Jézus arra készítette fel követőit, hogy a szenvedésekért jutalmat is nyernek - majd a mennyben, most pedig a szívbeli béke által. A jézusi élet már önmaga jutalom!

Hogyan valósulhat meg a hívőkben a jézusi szeretet? Hogyan élhetünk úgy, hogy a szeretetünk átformaló erő legyen a környezetükben?

Feladat: Osszuk az osztályt két-négyfős csoportokra, és kérjük meg a tagokat, hogy írjanak egy listát a jézusi szeretetre vonatkozó gyakorlati ötletekből! Gondoljunk egy-egy bibliai elbeszélésre, és nevezzük meg azokat, akik Jézus közelében voltak, Őt követték! Találjunk párhuzamos eseteket a mai világban, és beszéljük meg, hogyan tanúsíthatunk gyakorlati szeretetet ilyen helyzetekben úgy, ahogy Jézus tenné! Rendeződjön vissza az osztály, majd a kisebb csoportok mondják el gondolataikat a többieknek! (Néhány ötletet esetleg érdemes elraktározni egy jövőbeli missziós tevékenységhez!)

Most térjünk át a megbeszélés második pontjára! Sátán a bűn által akarja megtörni a hatékonyságunkat és a stabilitásunkat. Minden embernek vannak öröklött és kialakított gyengeségei. Mindenkinek szüksége van külső segítségre, hogy megszabaduljon ezektől. Jézus ezt a segítséget kínálja, ami rajtunk kívüli forrásból ered. A lényeg, hogy mindenki szeres sérüléseket, és ezek a sebek lebénítanak, ha nem teszünk ellene. Az így megkötözött ember képtelen a jézusi szeretetre, de az Ő helyreállító hatalma erőt adhat, hogy felszabadulva képesek legyünk a szeretetre!

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: A krisztusi szeretethez elsősorban megszentelődés szükséges, viszont a megszentelődést valóban elősegítheti a kreativitás!

Feladat: Vegyünk elő egy-két olyan éneket, amellyel a szombatiskolát szoktuk megkezdeni, és a tanulmány, valamint a megbeszéltek alapján írjunk hozzájuk újabb verseket! Szólhatnak az istentiszteletről és kifejezhetik hálánkat Krisztus szeretetéért. Megragadhatjuk a feladatot újszerűen is: keressünk nem szokványos megoldásokat és fogalmazzunk meg ötletgazdag lehetőségeket Krisztus szeretetének a hirdetésére! A továbbiakban az új versekkel gazdagítva (is) énekeljük ezeket az énekeket! Tanulmányunkat imával zárjuk, és kérjük, hogy a Szentlélek mutasson olyan lehetőségeket, amelyek közben jézusi módon szerethetünk! Kérjük azt is, hogy az osztály tagjai válaszoljanak a felhívásra!

MAFFIATAGBÓL ISTEN KÜLDÖTTE, 2. RÉSZ KAZÁN, TATÁR KÖZTÁRSASÁG, OROSZORSZÁG

Igor az orosz maffia tagja volt, de valami hiányzott az életéből. Különböző vállalatokkal megismerkedett, míg az adventista gyülekezetben megtalálta Jézust és megkeresztelkedett.

Vaszilij egy vállalatnál dolgozott, ahol milliárdos üzleteket kötöttek. A képzett testőr kulcsfigurának számított, ezért kétszer is el akarták tenni az útból. Egyszer a piacon vásárolt, amikor rátámadtak, de megmenekült, másodszer viszont kapott néhány golyót, de valahogy mégis hazajutott. Otthon összeesett, azt hitte meg fog halni.

Édesanyja adott neki erőt, kórházba vitte, és fel is épült. A kórházban később találkozott egy hívő emberrel, aki tanácsolta, hogy bocsásson meg a támadóinak, különben soha nem lesz békessége. Hetek múlva, egy erdei séta közben meglátta azt, aki rálőtt. Alig tudta legyőzni a bosszúvágyát, de sikerült. Eldöntötte, hogy megbocsát. Hat hónap múlva hallotta, hogy a férfi drog túladagolásban meghalt, a másik támadó rokkant lett, a harmadikat pedig lelőtték.

Az újjévi és születésnap partik kéthetes sorozata végén Vaszilij megcsömörlött a buliktól. Úgy érezte, hogy nem ilyen szennyes életre született. Elhatározta, hogy új életet kezd. Térdre borulva kérte Istent, hogy segítsen neki elfordulni régi életétől. Szerzett egy Bibliát. Két barátjával megbeszélte, hogy kimennek az erdőbe és három napig csak a Bibliát olvasák. Az erdei csendben kérte Istent, hogy segítse új útra. Kérte a feleségét is, hogy bocsásson meg neki. Megváltozott és jár a gyülekezetbe.

Vaszilij találkozott Igorral. Felfedezték, hogy sok a közös bennük; jó barátok lettek. Most együtt árulják a bibliai témájú könyveket, folyóiratokat. Azon fáradoznak, hogy legyen egy új gyülekezetük Kazán területén. Ebben a negyedévben 13. szombati adományainkkal ebben segíthetünk.

Az egyház

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: János 17:20-21

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Nevezzük meg az egységes egyház jellemzőit, és tegyünk különbséget az egység és az egyformaság fogalmi között!

Érezni: Érezzük át az áldásait annak, hogy egységes, világszéles lelki család tagjai lehetünk!

Tenni: Gyülekezeti csoportokkal összefogva, idő, energia, képességek valamint anyagi eszközök felhasználásával terjesszük együtt Isten országát!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: A valódi egyházat az egység jellemzi.

- A** Miért nem érheti el céljait az egyház az egység hiányában?
- B** Miben tér el az egység az egyformaságtól, és miért olyan fontos, hogy ne tévesszük össze a kettőt?
- C** Mivel biztosítja Krisztus az egységet, és ez hogyan hat a hívők életére?

II. Érezni: A lelki család részeként végtelen sok lehetőségünk adódik arra, hogy másoknak az áldására legyünk és magunk is részesüljünk azokból.

- A** Hogyan hat a keresztény ember érzelmi állapotára a hívőkkel való egység érzete?
- B** Milyen hatása van a kritizálásnak és a bírálgatásnak az egyház egységére?
- C** Hogyan találhatjuk meg az egyensúlyt a gyülekezet életének érzelmi oldala (pl. légkör, szeretet, közösség) és az etikai oldala (pl. hitelvek, igazság, szabályok) között?

III. Tenni: A gyülekezeti tagság megpecsételi, hogy az ember egy gyülekezeti családhoz tartozik.

- A** Milyen felelősségek és előnyök járnak a gyülekezeti tagsággal? Hasonlítsuk össze azoknak az embereknek a gondolkodását, akik

házasságot kötnek azokéval, akik csak együtt élnek! Miben különbözik a házassági fogadalom attól, ha valaki „papír és formaságok nélkül” él együtt valakivel?

- ⓑ Miért „hiábavaló” a gyülekezeti tagság, ha az ember nem kész energiával és anyagi forrásokkal is bekapcsolódni a közösség életébe? Mennyiben hasonlít ez a „megromlott” házasságokhoz, amelyekben a felek semmit sem tesznek a kapcsolat építése, életben tartása érdekében?

Összefoglalás: Az egyház akkor tölti be rendeltetését és úgy szolgálja legjobban a tagokat, a közösséget, ha egységben van.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi igé: *Jn 17:20-21*

A lelki növekedés alapja: A Jézus által óhajtott egység nélkül Krisztus menyasszonya, az egyház annyira meggyengül, hogy nem képes hirdetni Isten országának evangéliumát.

Csak tanítóknak: Sportegyesületek, önkéntes szervezetek, multinacionális vállalatok, neves szimfonikus zenekarok, kis üzletek, politikai pártok, nemzeti kormányok stb. bomlanak fel, és lesznek képtelenek elérni nemes céljaikat, amikor *széthúzás* alakul ki köreikben. Vajon ez alól kivételt képez Krisztus menyasszonya, az egyház? Sátán tevékeny ügynökei garantálják, hogy az egyházat sem kerüli el ez a törvényszerűség. A démoni erők Isten országának a megrontásához is ugyanazokat a gyengeségeket használják fel, mint amelyek más közösségek széthullásában is szerepet játszanak: az önző jellem, a szándékos vagy véletlen félreértések, a természetes különbségek (pl. a nemek, a nemzeti és az etnikai hovatartozás) túlhangsúlyozása, az érzékeny személyiség, a támadó lelkület, az öngazultság és még ezer és ezer más hiba. Védtelenek-e a gyülekezetek az ilyen támadásokkal szemben?

Tanulmányunk segítségével meglelhetjük a válaszokat és forrásokat, amelyek módszereket és stratégiákat kínálnak a gyülekezet egységének megvédéséhez. Ám az időtálló elvek alkalmazása a Lélektől

nyert tisztánlátástól függ. A menny kifogyhatatlan tárháza nyitva áll előttünk! A tanulmány átvétele közben bízunk abban, hogy Isten Lelke felhasználhatja osztályunkat egyháza egységesebbé tételéhez! Ő megteheti!

Nyitó feladat: Ehhez a feladathoz szükségünk lesz egy széttördelhető, feldarabolható tárgyra, amihez könnyű hozzáférni. Először beszéljünk a tárgy rendeltetéséről! Majd becsüljük meg az értékét! Végül nézzük meg, mire és hogyan használható! Akkor is használhatjuk, ha darabokban van? Mennyi az értéke, ha hasznavetetlen? Darabokban is használható? Ha igen, akkor hogyan? Ha nem, akkor miért nem?

Majd beszéljük meg, hogy mi a gyülekezet célja! Tegyük fel a kérdést: „Mi teszi az egyházat értékessé?” Beszéljünk arról, hogyan működnek az egyház különböző tevékenységi körei, és hogyan tartoznak össze! Képes lesz az egyház véghezvinni az Istentől rábízott küldetést, ha megosztottság uralkodik benne? Hogyan lehet orvosolni a gyülekezeten belüli sérüléseket, hogy a közösség munkája folytatódhasson? Mivel őrizhetjük meg a gyülekezet egységét, hogy ne veszítse el hatékonyságát? Lehet az egyformaságot elkerülve megőrizni az egységet? Miben különbözik az egység az egyféleségtől? Hogyan járul hozzá az egység ahhoz, hogy a gyülekezet elérje az Isten által kitűzött célokat?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: E heti leckénk során három dolgot kell hangsúlyoznunk.

Az első teológiai jellegű: „Miért szükséges és fontos az egység?” A válaszok hassanak mélyebbre az emberi kedvességnél és a kölcsönös tiszteletnél, amit Krisztus küldetése iránt érzünk. Miért fontosak ezek? Mit jelképez a kedvesség, az összhang és a tisztelet?

A második gyakorlati jellegű: Hogyan érheti el az egyház a céljait, amikor széthúzás van?

A harmadik Példaképünkre, Istenre összpontosít. Hol tartana ma a kereszténység, ha a Szentháromságon belül a békétlenség, az irigység vagy a konfliktusok ellenségeskedést és széthúzást okoztak volna?

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Az egyház egyetlen alapja: Krisztus

(Mt 7:24-25; 16:18; ApCsel 4:11)

Némelyek szerint Mt 16:18-ban Krisztus Pétert nevezi egyháza alapkövének. Vajon Krisztus tényleg egy gyáva, indulatos, goromba embert jelölt ki erre a feladatra? A mi rossz hozzáállásunk időnként erre enged következtetni! Jézus viszont, ismerve az emberi gyarlóságot és azt ellensúlyozandó, valami sokkal jobbat ajánlott: önmagát. Egyszer megkérdezte Pétert, hogy kinek tartja Őt. Az apostol később Isten egyháza fő szegletkövéként említette Jézust (ApCsel 4:11; 1Pt 2:4-8). Emberi erő és szervezőképesség nem vezethette győzelemre Jézus egyházát, ami akkor még épp csak kialakulóban volt. Isten Lelkének az erejére és végtelen bölcsességére volt szükség. Más alapok is alkalmasnak tűnhetnek egy ideig, ám égető szükség van az örökkévaló Istenre és az általa küldött, Lélek által vezetett elődökre (Ef 2:20)!

Elmélkedjünk: A mai egyház mely tettei utalhatnak arra, hogy a hívők szerint elegendő, ha ez a szervezet emberi alapokra épül? Mely figyelmeztető jelekből következtethetnek a hívők arra, hogy indulat vezérelte emberi gondolkodás és világi szokások foglalták el Krisztusnak és Igéjének a helyét az egyházban? Hogyan viszonyuljanak a hívők ehhez az állapothoz, és hogyan állítható helyre az „alap”?

II. Egységes imacsatornák

(Olvassuk el Krisztus imáját az egységről János 17. fejezetében, főleg a 21-23. verseket!)

Krisztus közbenjáró imája János evangéliuma 17. fejezetében olvasható. Krisztusnak az volt a küldetése, hogy helyreállítsa az Isten és népe közötti megtört kapcsolatot. Engesztelő munkája teszi lehetővé az egységet Istennel. Isten ismerete (azaz a vele való egység) az út az örök élet elnyeréséhez.

János evangéliuma 17. fejezetében látjuk, hogy mi volt Krisztus szívének vágya, ami azután küldetése folyamatos sikeréhez vezetett. A Mester éppen a kereszthalál előtt állt. Senki nem járt még azon az úton, halandó nem győzte le a bűnt és a halált, de a prófétai kijelentések (Ézsaiás) és a

végidőről szóló feljegyzések (Dániel) már előrevetítették a győzelmét. Krisztus bízott mennyei Atyjában és hitt az ígéreteknek, mégis emberként gyötrődött a rá váró hatalmas megpróbáltatásra előretekintve. Vajon a tanítványai tudják majd folytatni a küldetését a távollétében? A mennyei közbenjáró eljövételére volt ígélet, de követői hajlandóak lesznek-e alárendelni magukat neki? Képesek lesznek legyőzni vele a hajlamaikat és a megosztó természetüket? Jézus hamarosan a mennybe emelkedik, és fiatal menyasszonyát a mennydörgés fiai (Jakab/János) és a szikla (Péter) gondjaira kell bíznia – akik a Jézussal töltött utolsó órákban is azon versengtek, hogy kinek lesz magasabb tiszte Krisztus országában. Félreértették, hogy Jézus milyen keretek között szándékozott békét és egységet teremteni az Atyával és a Lélekkel. Vajon Jézus éledő mozgalma összeomlik, még mielőtt felépülhetne?

Ha megfigyeljük, utolsó szavaiban Jézus túlnyomórészt az egységről beszél. A megváltás egyetlen feltétele, az Istennel való egység teljes odaadásukon múlik. Egymással való egységük pedig az Istennel való egységüktől függ. Ez a két út egymással párhuzamosan halad. Ha meghíúsul az emberek közötti egység, akkor ha nem is teszi tönkre, de mindenképpen gyengíti az Istennel való egységet, ami pedig az örök élet alapja. A tökéletes egység ellenben képessé teszi az embereket arra, hogy eredménnyel tegyenek bizonyosságot a világnak, így teljesítve evangéliumi küldetésüket. Az egység hiánya megtörné és veszélyeztetné a munkát.

Elmélkedjünk: Mi olyat teszünk, ami veszélyeztetheti az egységet a gyülekezetünkben? Ha felismerünk valamit, vajon tovább folytatjuk, még akkor is, ha tudjuk, hogy a makacsságunk veszélybe sodorhatja az Istennel való éltető kapcsolatunkat? Mit tennénk, ha rájönnénk, hogy a gyülekezet bizonyágtévesztését az akadályozza, hogy elzárják azoknak az útját, akik még nem hisznek?

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: A biciklikerek szemléletes kép lehet az egységre. A küllők a kerék közepe felé sűrűbben vannak egymás mellett, a peremnél távolabb állnak egymástól. A középpont felé haladva egyre közelebb állnak egymáshoz is. Számunkra a középpont az alázatos Jézus, aki feláldozta életét a Golgotán. Sok keresztény mégis a perem közelében él. Önző teológiájukat követve jelentéktelennek mutatják

be a lelki életet. A lelki igazságokra szomjas emberek szeretnék megismerni Istent, hogy tapasztalják az örök életet. El kell mondanunk egymásnak, hogyan lehet valósággá az életünkben Isten! Úgy kerülünk egyre közelebb a Középponthoz, ha őszintén beszélünk Istennel és behatóbban tanulmányozzuk a Szentírást! Amint a hívő közelebb kerül Istenhez, egyre közelebb kerül a hasonló gondolkozású testvéreihez is. Ha valaha szükség volt az egységre, akkor most különösen! **Hogyan válhat valóra a hívők között az az egység, amit Isten kész felajánlani?**

Feladat: Tegyük ki egy biciklikereket ábrázoló képet, és úgy beszéljük meg, jelenleg mi minden oszthatja meg a gyülekezeteket! Milyen dolgok kerülnek a perifériára? Beszéljük meg, hogy mi visz közelebb Jézushoz és Istennek az egyéni és a gyülekezeti életünkre vonatkozó akaratához! Mi az, ami lényeges? Emlékezzünk arra, hogy bibliai igazságok tekintetében sosem köthetünk kompromisszumot, és a hibákat elnéző „egység” voltaképpen látszatbékesség! Ám a megváltás és a keresztény élet alapítételei nem komplikáltak, és nincs bennük csalafintaság. Mi a teológiai viták forrása? Lehet, hogy majd megdöbbenünk a mennyben, milyen egyszerűen egységre lehet jutni!

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: *Máté evangéliuma* 18. fejezete lépésről lépésre bemutatja azt a folyamatot, ahogyan a gyülekezeti konfliktusokat kezelni kell. Bár jól ismert tanács, sajnos ritkán követik. Jézus megbékélést hozott a sértett testvéreknek, ami az elfogadható istentisztelet előfeltétele. Az egység nem csupán egy áhitott eredmény, hanem a „kereszténység” nélkülözhetetlen eleme. Levegő nélkül a léggömb csupán könnyen táguló, színes műanyag- vagy gumidarab. Ami a levegő a lufinak, az a Lélek a lelki életnek. Azok kapják meg a Szentlelket, akik számára fontos a megbékélés.

Feladat: Állítsunk össze az egységet elősegítő stratégiát az e heti lecke és Mt 18:15-18 gondolatainak háromlépcsős megbékélési folyamata alapján! Modernizáljuk a szöveg nyelvezetét, hogy közvetlenül vonatkoztathassuk a mai helyzetekre és a XXI. századi tapasztalatokra! Részletesen írjuk le, hogyan fogjuk majd alkalmazni a saját gyülekezetünkben!

BARÁTI BESZÉLGETÉSEK KAZÁN, TATÁR KÖZTÁRSASÁG, OROSZORSZÁG

A Kazán Szövetségi Egyetem Oroszország egyik legrégebbi és leghíresebb egyeteme, 1804-ben alapították. Kiemelkedőnek számít a természettudományok és a matematika terén. Ott tanult még Lenin apja, Ilija Uljanov is, 1854-ben végzett. Meteorológus lett és írt két tudományos könyvet.

Az egyetemről bemutatjuk Timort és Albinát - mindketten meteorológus hallgatók. Fiatalok, intelligensek és céltudatosak. Élvezik az egyetemi légkört. Timor szívesen beszél a hitéről a társainak, akik közül a legtöbben nem ismerik Istent vagy más vallásúak. Így kezdett el beszélgetni Istenről, a Bibliáról Albinával is, aki hamarosan szerzett magának egy Bibliát. Örömmel olvassa, mert válaszokat kap a mindennapokban felvetődő kérdéseire. Egy ideje a gyülekezet lelkészével is rendszeresen beszélget.

Timor meghívta Albinát a Hetednap Adventista Egyház bérelt imaházába, ahol a fiatalokkal érdekes beszélgetéseik vannak. „Különösen a szombatiskolát szeretem és az énekeket, a zenét” - teszi hozzá a lány. Már egy éve jár rendszeresen Kazán városában a bérelt kis imaházba.

„Itt a városban sokat segítene, ha saját imaházunk lenne” - folytatja a lelkész, Anwar Gindullin. „A város vezetése nagyobb tisztelettel bána velünk, ha saját épületünk volna. De így gyakran behívatnak, újból és újból be kell mutatnunk a dokumentumainkat. Bizonygatnunk kell, hogy nem folytatunk politikai, terrorista tevékenységet. Tehát a misszió szempontjából is jobb lenne egy saját gyülekezeti épület a város központjában.”

„Jelenleg az 1.1 milliós városban csak egy gyülekezetünk van, a külkerületben. Az új gyülekezet a város központjában lesz. Tervezzük, hogy kialakítunk egy nagyobb előadótermet az evangelizációk miatt, ugyanakkor zenei estékre is alkalmassá tennék a létesítményt. A fiatalokra szintén gondolkunk az épületben sportolási lehetőséggel, a gyermekeknek pedig hétköznapi foglalkozást akarunk biztosítani” - mondta el a lelkész.

Küldetésünk

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Máté 28:19-20

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Értsük meg, mi az egyház küldetése, mivel ez központi részét képezi Krisztus evangéliumi megbízásának!

Érezni: Keressük az alkalmat, amikor részt vehetünk az emberek tanítvánnyá tevésének feladatában!

Tenni: Komolyan imádkozzunk, hogy Isten adjon lehetőséget ettől a héttől kezdve még jobban bizonyosságot tenni a hitünkről!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Jézus tanítványai a világ világosságai.

- Ⓐ Miért kapcsolják össze Krisztus országát a fényvel?
- Ⓑ A keresztény *bizonyásgtevést* gyakran hittérítésként fogják fel, de mit jelentett a szó eredetileg?

II. Érezni: Megelégedettséggel tölts el, ha részt vészünk a tanítvánnyá tevés folyamatában.

- Ⓐ A futók örülnek, ha megdöntik saját rekordjukat. A súlyemelők hasonlóan elégedettek, ha még nagyobb súlyt tudnak felemelni. Mit éreznek a keresztények, ha valakit Krisztushoz vezetnek? Miért?
- Ⓑ A csapatokat gyakran előrébb viszi egy tag kiemelkedő erőfeszítése. Hogyan lelkesít másokat is, ha hallják, hogy sikerült valakit tanítvánnyá tenni?
- Ⓒ Hogyan alakíthatnak ki a hívők olyan gondolkodásmódot, ami által mindig tetterre készek, ha alkalom adódik a bizonyásgtevésre?

III. Tenni: Isten lehetőségeket ad a bizonyásgtevésre azoknak, akik alázattal imádkoznak a vezetéséért.

- Ⓐ Miért olyan fontos az imádság a tanítvánnyá tevés folyamatában?
- Ⓑ Milyen veszélyeket hordoz magában, ha az ima helyett világi meggyőzőési módszerekre hagyatkozunk?

- © Hogyan foghat össze a gyülekezet még jobban azért, hogy Krisztushoz vezethessük az embereket?

Összefoglalás: Az egyház a Lélektől vezetett küldetést megvalósítva él, ahogy a tűz is az oxigén égése következtében létezik. Akik őszinte tanítványokat nevelnek, Isten akaratát teljesítik az egyházában.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi igé: Mt 28:19-20

A lelki növekedés alapja: Ha nem vesz részt aktívan minden gyülekezeti tag a Krisztustól kapott küldetésben, az egyház gyümölcstelen lesz, haldoklik!

Csak tanítóknak: Tűz van, ha valami ég. A gyülekezetek azért léteznek, hogy végezzék küldetésüket. Krisztus elhívta egyházát, hogy tanítványokat képezzen. Steril, belső tűz nélküli elintézményesedés következik be, ha a gyülekezeti szervezet elfeledkezik a küldetéséről. Időnként minden intézménynek ki kell értékelnie, hogy mennyire végzi hűséggel a küldetését. A tagok számtalan komoly dolgot véghezvihetnek, de mindez vajon a misszióra összpontosít? Az egyház vezetése célkitűzések százainak a megvalósítására felügyel, ami rengeteg energiát felemészt. Minden olyan feladat csak energiapazarlás, ami nem kötődik a krisztusi küldetéshez, és erőinket helyesebb lenne inkább a tanítványok képzésére fordítani.

Feladat: Mondják el a tagok, hogy hol dolgoznak! Jegyezzük le a válaszokat! Kérdezzük meg, hogy mi a munkahelyük legfőbb célja! Gyűjtsük csokorba a *támogató* jellegű tevékenységeket! Írjuk le a válaszaikat a munkahelyeik megnevezése mellé!

Elmélkedjünk: Mi van, ha egy vállalatnak nincsenek jól körülírható céljai? Mi történik, amikor másodlagos funkciók kapnak nagyobb hangsúlyt, netán elfoglalják a fő célkitűzések helyét?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Jézus több példázatban is képiesen szólt a küldetés lényegéről, tanításaiban említett lámpákat, tanúkat és követeket. Azt ígérte halászzattal foglalkozó követőinek, hogy emberek halászaivá teszi őket. A küldetés részét képezi a felvilágosítás, a bizonyoságtézés és a gyakorlati életben való szemléltetés, a bemutatás. Minden helyzetben más-más arányban szükséges ezeket alkalmazni, ám mindegyik alkotóelemnek különös figyelmet kell szentelni, mert ezek együttesen jelentik a tanítvánnyá tevés folyamatának építőköveit.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Felvilágosító bizonyoságtézés

(Mt 5:14-16; Lk 24:46-49; ApCsel 1:8; Ef 5:8)

A Szentírásban gyakran a fény szimbolizálja Istent, a sötétség pedig az ellentétét jelképezi. Krisztus figyelmezteti a követőit, hogy ne járjanak a sötétségben. Sőt, úgy kell világítaniuk, hogy elűzzék a sötétséget! A metaforikus nyelvezetet félretéve, a keresztények úgy éljenek a világban, hogy úgy szóban, mint tettekben Isten jellemét, a szeretetet mutassák be.

Még jobban megérthetjük a hasonlatot, ha a modern fényszórási technológiára gondolunk! A fénynek elképesztő tulajdonságai vannak: ha összegyűjtünk természetes éjszakai fényt és elvezetjük, áram nélkül is megvilágíthatunk méretes beltéri helyiségeket. A keresztényeknek hasonlóképpen kell közvetíteniük az isteni jóakaratot, árasztaniuk kell az áldásokat, a kedvességet, a bátorítást, az együttérzést, a tisztaságot, a nagylelkűséget, a türelmet és az igazságot. A titkolt tanítványság (véka alá rejtett gyertya) önmagának ellentmondó fogalom. Krisztus az emberek közé jött, úgy világította be és formálta át a világunkat.

Hamis képet fest, aki noha „kereszténynek” nevezi magát, nem áraszt magából fényt, mivel nincs személyes tapasztalata Krisztussal. Befeketi az őszinte hívók hiteles bizonyoságtézését. Képzeljünk el egy villanykörte-t áram nélkül! Lehet, hogy megfelelő az alakja, szabványos és mindenben hasonlít a valódi izzóra, de áram nélkül csak egy gömb. Tele lehetnek a gyülekezetek „kiégett” vagy használaton kívüli „gömbökkel”, viszont Istennek ténylegesen „égő”, világító, tanúbizonyoságot tevő fényforrásokra van szüksége világszerte.

Elmélkedjünk: Hogyan tarthatunk személyes kapcsolatot Istennel, olyat, ami erőt ad az élő bizonyágtéveshez?

II. Isten „kettős ügynökei”

(Mt 24:14; 28:19-20; Jn 3:17; 14:12; 17:18)

A kettős ügynökről általában a kétszínűség, megbízhatatlanság jut eszünkbe, mert az ilyen ember alattomban tevékenykedik. Most pedig ismerjük meg ennek a kifejezésnek egy másik magyarázatát is: a „kettős szolgálattevők” szintén „kettős ügynökök”! Kettős küldetésünk Krisztustól származik. Jézus 1) prédikálásra és 2) az emberek tanítványnyá tételére hívta követőit. Az *ügynök* szó képviselőt vagy követet jelent. A nagykövet magas rangú diplomata, aki saját országából egy másikba költözik, hogy ott képviselje hazáját. A keresztények is képviselők, akiknek a prédikálás és a tanítványná tevés kettős szolgálata jutott.

A fogadó ország a küldő állam híre alapján ítéli meg az érkező követet, nem pedig a saját személyisége alapján. E példára utalva mondhatjuk, hogy követként a mi fogadtatásunk sem az egyéni képességeinken múlik, hanem Isten országának státuszán. A félénk bizonyágtéves erre emlékezzen, amikor visszautasításban van része (Lk 10:5-16; Jn 17:14-18). Az elutasítás nem a személyének szól. Aki ellenáll, valójában azt utasítja vissza, akit a hívő képvisel. A keresztényeknek fel kell ismerniük a különleges ajánlást, amivel Krisztus küldte el őket követeiként. Ahogy Krisztust elküldte a Mennyei Atya, úgy küldi el a hívőket Jézus is személyes képviselőiként. Mi lehetne nagyobb dolog annál, mint hogy Jézus lábnymóban, a mennyei trón küldötteiként járhatunk?

Valaki talán ezt gondolja: „Én nem vagyok prédikátor.” Segíthet, ha lefordítjuk az eredeti kifejezést. A görög „κηρυχθῆσεται” („*kérühthészetai*”) szót gyakran úgy fordítják, hogy „predikáltatik”, és az ókori híradási tradíciókkal hozzák összefüggésbe. A hírnökök eredetileg olyan hírvivők voltak, akiket az uralkodók küldtek el híreket vagy kiáltványokat közzétenni. Sem ékesszólásra, sem szónoki beszédkészségre nem volt szükségük. Három feltétel számított: 1) az uralkodó megbízása, 2) az üzenet ismerete és 3) az üzenet átadásának a készsége. Minden keresztényt a Király küld el. A valóban megtért keresztények már a megtérésük miatt ismerik az üzenetet. Az egyetlen akadályt az üzenet átadásának a

készsége jelentheti. Minden hívő „prédikálhatja” a jó hírt magas pódiumok, hangerősítő mikrofonok nélkül is! A Biblia üzenetének hirdetése minden hívő felelőssége, nem csak a teológusok képesek rá.

Így a tanítványok képzéséért is felelős minden hívő! A tanítványok képzésének első lépései nem igényelnek külön képesítést.

Négy pontban összegezhető a folyamat: 1) Az emberek között lenni, 2) elnyerni a bizalmukat, 3) személyes bizonyágtevés a Biblia alapján és 4) lelki döntésre szólítás. A kereszténység abban a században terjedt a legjobban, a hívők számának robbanásszerű növekedése még az előtt történt, amikor még nem is volt keresztény teológiai képzés. Ácsok, dajkák, kertészek, katonák, kereskedők, sátorkészítők, üzlettulajdonosok és közmunkások járultak hozzá a kereszténység példátlan térhódításához. Nem kellene a mai programozóknak, mentősöknek, kamionsofőröknek, favágóknak, egészségügyi dolgozóknak, ingatlanügynököknek és telefonos marketingeseknek is követniük ezt a példát?

Elmélkedjünk: Mi indítja be a fantáziánkat, mi fokozza a lelkesedésünket, hogy teljes valónkkal részesei akarjunk lenni a Krisztustól kapott küldetésnek?

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Hogyan kerülhetik el a hívők, hogy küldetésük teljesítése közben bármi megzavarja őket?

4. LÉPÉS: GYAKOLOLJ!

Csak tanítóknak: Láttunk már sötétben világító rudakat? Ha ezeket a foszforeszkáló tárgyakat fény éri, a fényt elnyelik, elraktározzák, a sötétben pedig „világítanak”. Amikor a keresztények Jézust elfogadják, hasonlóképpen feltölthekezhetnek, hogy a kellő pillanatban majd bevilágíthassák sötétbe borult világukat.

Feladat: Alakítsuk át a heti időbeosztásunkat úgy, hogy többször „kerüljünk Jézus hatása alá”!

TALÁLD MEG A KÖNYVET!

Gahida¹ nem keresztény, de erősen vallásos családban nőtt fel. Az imát, az áldozatokat, a vallásos könyvek olvasását fontosnak tartották. Gahida évtizedekig gyakorolta ezt a vallást, gondosan megtartott mindent, amire tanították, különösen az imádkozást.

Egyszer álmában egy angyalt látott, aki kétszer is felszólította: „Találd meg a Könyvet!” Töprengett, hogy ez mit jelenthet. Kinyitotta a vallása könyvét, próbálta megtudni, mi lehet „A Könyv”. Kérdésére öt évvel később kapta meg a választ, amikor egy hetednapos adventista érkezett a városába, és felajánlotta, hogy szívesen tanulmányozza vele a Bibliát. Gahida vett egy Bibliát. Amint elkezdte olvasni, rájött, hogy ez az az angyal által említett „Könyv”. Talált benne hasonlóságot saját vallása könyvével.

Nem fogadta el azonnal az adventista hitet, noha tetszettek neki a tanítások. Félt, hogy Isten megbünteti, ha belép egy adventista gyülekezetbe. Arról nem tudott, hogy a gyülekezetben imádkoztak érte. Végül elhatározta, hogy egyszer mégis elmegy oda, de csak egyszer. A prédikáció János 4. fejezetéről, a samaritánus asszonyról szólt. Amíg hallgatta, arra gondolt, hogy ő is valami „jobbát” keres. Megszerette Jézust, megértette, hogy Ő a „jobb”, akit eddig keresett. Gahida úgy érezte, hogy a Hetednapos Adventista Egyházban van a helye. Megkeresztelkedett.

Lelki útjáról írt egy könyvet. Összehasonlította benne korábbi hitét a Bibliával. Fiával együtt azért imádkoztak, hogy ki tudják adni az írását. Kaptak anyagi támogatást, és 1500 példányban sikerült megjelentetni a könyvét. Küldött belőle korábbi vallása több vezetőjének is. Fiával együtt néhány városban már gyülekezeteket is szerveztek. Orosz nyelvről lefordította E. G. White több könyvét, a *Pátriárkák és prófétákat* és a *Próféták és királyokat*. Megszerette E. G. White könyveit. Az országban a politikai helyzet nem kedvezett a könyvkiadáshoz, de Isten megsegítette, így végül elérte a célját.

1 Nem a valós neve

Isten törvénye

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: János 14:15

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Figyeljük meg, hogy a törvény folytonos érvényessége alapvetően meghatározza, hogyan beszélünk az üdvösségről!

Érezni: Nyugodjunk meg abban a tudatban, hogy Istenünk következetes, akinek sem a jelleme, sem az elvei nem változnak!

Tenni: Naponta hívjuk Krisztust, hogy lakjon a szívünkben, mert egyedül az Ő átformáló ereje készíthet arra, hogy az Ő akaratát cselekedjük!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Krisztus golgotai kereszthalála ékes bizonyítéka annak, hogy az isteni törvény örökkévaló.

- A** Vajon Jézus miért nem választotta azt a kézenfekvőnek tűnő megoldást, hogy egyszerűen átfogalmazza a törvényszegés definícióját – úgy, hogy ne kelljen megfizetni a bűn büntetését? Így elkerülhette volna a törvény áthágásáért járó büntetés elszენvedését...
- B** Hogyan mélyítette el a törvény jelentését és hívta fel a figyelmet annak fontosságára Jézus életmódja, tanítása és golgotai kereszthalála?

II. Érezni: Biztosan tudhatjuk, hogy Isten jelleme és elvei sosem változnak, amint azt a törvényből látjuk.

- A** Mit éreznének a keresztények, ha Isten olyan lenne, mint egy „kaméleon”, akinek úgy változnának az elvárásai, ahogy éppen a kedve tartja?
- B** Hogyan állíthatjuk teljes bizonyossággal, hogy Isten nem változik, miközben környezetünkben oly sok a következetlenség?
- C** Milyen hatással vannak a „kaméleon” keresztények az evangélium terjedésére?

III. Tenni: Az engedelmesség valójában nem az emberi akaraterő függvénye, hanem Isten bennünk lakozó Lelke ad hozzá erőt.

- A** Milyen szokásokat kell beillesztenünk zsúfolt napirendünkbe, hogy teljesen a Szentlélektől várhassuk az erőt Isten akaratának teljesítéséhez?
- B** Mit tehetnek a hívők, hogy a nem hívők számára vonzóvá tegyék a hitéletet, és Isten elveinek élő példáit lássák bennük?

Összefoglalás: Isten következetes törvénye stabil és biztos eligazodási pont az életben. A kegyelme pedig lehetővé teszi, hogy képesek legyünk rendelkezései szerint élni.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi igé: *Mt 5:17-19*

A lelki növekedés alapja: Azok a keresztények, akik teljes odaadással tekintenek Isten megváltoztathatatlan törvényére, elnyerik és másoknak is bemutatják a menny hatalmas áldásait.

Csak tanítóknak: A következetesség adja a világegyetem harmóniáját. A gravitáció törvénye ugyanúgy érvényes reggel és este, februárban és szeptemberben, Amszterdamban és Marrákesben. A mérnökök nem tervezhetnének a természeti törvények állandósága hiányában.

A lelki törvény is változtathatatlan és egyetemes érvényű. A házasságtörés erkölcstelen volt Dávid jeruzsálemi uralkodása idején, mint ahogy erkölcstelenség ma Békéscsabán, Magyarországon is. Amikor Jézabel megölette Nábótot háromezer éve Szamáriában, az gaztett volt, és ma is az a gyilkosság Montrealban vagy Oslóban is. Isten rendelkezései mindenkire egyformán érvényesek, társadalmi státustól, nemzetiségtől, személyes jóléttől, politikai kötődéstől és nemtől függetlenül. Ahol az emberi törvénykezés az isteninek ellentmond, ott az erkölcs csorbát szenved. Isten normái azonban változatlanok maradtak. Az emberi jogalkotás ingatag és befolyásolhatja előre nem látható emberi vélemény vagy társadalmi nyomás. Ám „Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz” (Zsid 13:8).

Nyitó feladat: Említsünk meg néhány sportot, amelyeknek ismerjük a szabályait! Beszéljük meg, mi lenne, ha azok a szabályok mérkőzésről mérkőzésre, vagy akár egy adott mérkőzésen belül változnának! Mi lenne a következménye, ha más-más szabályok vonatkoznának a különböző csapatokra vagy egyesületekre! Hogyan szenvedne csorbát az igazság, a pártatlanság és az egyenlő bánásmód? A szabályok állandó változtatgatása hogyan hatna a hosszú távú tervezésre? Milyen előnyök származnak abból, ha mindenkiel szemben ugyanolyan elvárások érvényesek? Mi a következetesen alkalmazott szabályok haszna?

Elmélkedjünk: Játszottunk már olyanokkal, akik folyvást a saját szabályaikat akarták ráerőltetni a többiekre, az elfogadott játékszabályok helyett? Milyen érzés olyannal játszani, aki állandóan új szabályokkal hozakodik elő? Tisztelhetnénk Istent, ha mindig változtatná a parancsolatait?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: A keresztény vezetők már a kereszténység első századai óta különböző álláspontokat képviseltek a törvénnyel kapcsolatban. Voltak, akik gyakorlatilag száműzték a tanításaiból a törvényt, hogy elkerüljék a szélsőséges farizeuskodást. Nem ritka, hogy hívők is csak bizonyos törvényeket tartanak meg. A házasságtörők támogatják, hogy a rablást szigorúbban büntessék, de nyilván nem szeretnék büntetést a házasságtörésért. Vagy a sikkasztó az emberölés megtorlását szigorítaná, de nem a lopását. A gengszterek könnyen gyilkolnak, de teljes hűséget várnak el másoktól. A lelkészek és a tanítók is hajlamosak lehetnek megválogatni, hogy mely parancsolatokat tartják meg vagy hagyják figyelmen kívül. Ám minden engedetlen tettnek vannak következményei.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Isten változatlan jelleme és állandó törvénye

(Mt 5:17-44)

A kereszténységben belül a törvény helyes értelmezésével kapcsolatban sokféle nézet alakult ki. A II. századi eretnek Markión, aki egykor Kis-Ázsiában nagy szövetség vezéralakja lett, túlzó különbséget tett a törvény és az evangélium között. Szerinte a törvény az Ószövetség Istenéhez kötő-

dött, aki az igazságra és a büntetésre összpontosított. Az Újszövetség Istenéhez viszont az evangélium tartozik. Az Ószövetség Istenéhez képest Ő más, Ő a kegyelemre és a megváltásra összpontosít. Az isteni kegyelem feleslegessé teszi az igazságot, a büntetést és a törvényt. Miközben Markión tagadta, hogy antinomista lett volna (aki az isteni törvénynek való engedelmisség értékét tagadja), teológiai feltételezései valójában elsőkélyesítették az isteni törvény szerepét az emberek szemében.

Az antinomizmus (*anti*, mint „ellen” és *nomos*, mint „törvény”) virágzott a középkor végén, a törvényeskedő szerzetesi léttel szemben vált népszerűvé. A szerzetesek az askézist tartották az erkölcsi bukás ellenszereinek, a testi vágyaktól csendességgel, önostorozással és egyéb „kegyes gyakorlatokkal” igyekeztek megüszítani magukat. A kereszténység szabadságról szóló tanítása szemben állt az egyén önmagára kiszabott pszichológiai és fizikai büntetésével. Viszont a szélsőségesek nem a törvény kárhózatásától való szabadságot hirdették, hanem a törvénynek való engedelmisség alól „mentették fel” az embereket. A szélsőségesek lelki szabadságról szóló tanítása sajnálatosan figyelmen kívül hagyja, hogy személyes bünvallásra és a Lélek által megerősített és munkált megszentelődésre van szükség. Ez a tévút végül féktelen élvhajzászhoz és lelki önimádatához vezet.

John Darby diszpenzácionalizmusa burkoltan tartalmazza Markión kifogásolható elméletének vonásait. Az ő filozófiájának a vezérgondolata az volt, hogy Isten minden történelmi korban másképp lépett kapcsolatba az emberekkel. Ez az isteni állandóság ellen szóló leplezetlen támadás Markión istenképét tükrözte, csak annyiban tért el tőle, hogy Darby egy Istent hirdetett két különböző viselkedési formával. Isten kegyelmes volt az evangéliumi időszakban, eltörölte a törvény megtartásának szükségességét, mert végül „belátta”, hogy a mózesi megszorításai tarthatatlanok. Úgy könnyített a következő generációk helyzetén, hogy hatálytalanította a mózesi rendelkezéseket. Sajnos Mózes kortársai még abban a „régiben” időben születtek!

Vessük össze ezt a két nyakatekert teológiai feltételezést Krisztus egyenes kijelentésével: „*Ne gondoljátok, hogy jöttem a törvénynek vagy a prófétáknak eltörlésére. Nem jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább, hogy betöltem. Mert bizony mondom néktek, míg az ég és a föld elmúlik, a törvényből egy jóta vagy*

egyetlen pontocska el nem múlik, amíg minden be nem teljesedik. Valaki azért csak egyet is megront e legkisebb parancsolatok közül és úgy tanítja az embereket, a mennyeknek országában a legkisebb lészen; valaki pedig cselekszi és úgy tanít, az a mennyeknek országában nagy lészen” (Mt 5:17-19)!

Elmélkedjünk: A törvényszegés (bűn) okozta Krisztus halálát. Miért nem változtatta meg Jézus a törvényt, hogy összhangba hozza az általános gyakorlattal, így vetve véget a törvényszegésnek? Nem lett volna sokkal egyszerűbb és kevésbé fájdalmas? Beszéljük meg!

II. Az állandó törvény különleges alkalmazása

(Mt 5:27-30; Mk 7:1-13)

E részletek felfedik, Jézus hogyan teljesítette be az isteni parancsolatokat. Az első alkalmazás a hetedik parancsolattal kapcsolatos. Amikor Jézus a bűn elkövetését a gondolatokra is kiterjesztette és nem csak a már elkövetett gonosz tettet sorolta a bűnök körébe, a parancsolat mélyebb értelmére világított rá, így tehát más feleségének a megkívánása is törvénysértésnek minősül. Krisztus ugyanezt az elvet alkalmazta a többi parancsolatra is. Nemcsak a szándékos emberölést nevezte gyilkosságnak, hanem a gyűlöletet, a haragos visszavágást, sőt a sértést is. Helyes értelmezésben a hatodik parancsolat tiltotta az önkényes bosszút, és az ellenség szeretetére bátorított. Az őszinteséget és a könyörületességet magasabb szintre emelte. A korábbiakban támasztott feltételeknek való megfelelés már kevésnek bizonyult. A szándék felülmúlta a tényleges cselekedeteket. A teljes szívből jövő szolgálat lett a mérvadó.

Krisztus máshol a farizeusi, nem biblikus tradíciókkal került összeütközésbe. Nem egyszer meg kellett küzdenie azzal, hogy a rituális megtisztító szertartás átvette az Isten parancsolataiban megfogalmazott etikus viselkedés helyét. A zsidó igemagyarázók tisztelték a szülőket és az ötödik parancsolat értelmezésébe az időszülők támogatását is beleértették, azt viszont megengedték, hogy a *korbán* kibúvót adjon e felelőség alól. Eredetileg az áldozathoz használat edényekre írták rá, hogy *korbán*, és ez azt jelentette, hogy „odaszentelt”. Amit *korbánnak* nyilvánítottak, azt Istennek különítették el és másoktól elzárták. Az önző gyermekek megtagadták szüleiktől a támogatását, *korbánnak* mondva javaikat, mondván, hogy majd *bizonyos idő múlva* a templomnak adományozzák. Ezért már

nem lehetett abból támogatni a szülőket. Tehát valójában maguknak tartották meg a vagyont, és vallásos kibúvóval igazolták önzésüket. Látszólag Isten törvényének vetették alá magukat, de tulajdonképpen egész másról volt szó. *„Ez a nép szájával közelget hozzám, és ajkával tisztel engemet; szíve pedig távol van tőlem. Pedig hiába tisztelnek engem, ha oly tudományokat tanítanak, amelyek embereknek parancsolatai”* (Mt 15:8-9).

Elmélkedjünk: Melyik az elfogadhatóbb: az antinomista álláspont és az isteni törvénynek való engedelmesség nyílt támadása, vagy az, amikor nyilvánosan támogatjuk, miközben valójában aláássuk a törvény tekintélyét? Indokoljuk meg a válaszunkat! Hogyan változtathat ezeken az irányzatokon a bűnbánat?

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Mi az egyszerűbb: szóban elismerni Isten törvényének érvényességét vagy azt ténylegesen alkalmazni is az életünkben? „Könnyű azt mondani!” „A tettek hangosabbak a szavaknál.” Ezek a mondások is kiemelik az elvek gyakorlatba ültetésének fontosságát!

Jézus abban a példázatában hívta fel erre a figyelmet, amelyben az apa elküldte két fiát, hogy dolgozzanak a szőlőben. Az első tiltakozott, de később meggondolta magát és kiment. A második azonnal beleegyezett, mégsem tett semmit. Krisztus megkérdezte a hallgatóit, hogy melyiküket tartják engedelmesnek. Mi hová soroljuk magunkat? Eleinte ellenkezünk, idővel mégis együttműködünk? Vagy azonnal szolgálatkésznek mutatkozunk, de a kezdeti lelkesedésünk megtévesztő? Általánosságban kijelenthetjük, hogy engedelmesek vagyunk? Krisztus azt mondta: *„Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok”* (Jn 14:15). Jakab, Jézus testvére így írt: *„De mondhatja valaki: Néked hited van, nekem pedig cselekedeteim vannak. Mutasd meg nekem a te hitedet a te cselekedeteidből, és én meg fogom néked mutatni az én cselekedeteimből az én hitemet. Te hiszed, hogy az Isten egy. Jól teszed. Az ördögök is hiszik, és rettegnék. Akarod-e pedig tudni, te hiábavaló ember, hogy a hit cselekedetek nélkül megholt”* (Jak 2:18-20)? Krisztus szeretett tanítványa figyelmeztet: *„Fiacskáim, ne szóval szeressünk, se nyelvel; hanem cselekedettel és valósággal”* (1Jn 3:18). Az Isten törvényének állandóságát legékesszólóbban alátámasztó bizonyítékokat nem előadásokon hallhatjuk, hanem olyan emberek életéből olvashat-

juk ki, akik folyamatosan Isten akarata szerint élnek. Hogyan élhetnek így a hívők?

Kérdések:

1. Hogyan fogalmazhatjuk át az isteni törvény tilalmain pozitív módon úgy, hogy azok a hétköznapi életben kézzelfoghatóbbak és a gyakorlatban megragadhatóbbak legyenek? (Érthetőbben, pl. a „Ne paráználkodj!” negatív megfogalmazásnak a pozitív kicsengésű változata inkább a házastársi *hűségre* tereli a figyelmet. A „Ne tegyél mások ellen hamis tanúbizonytságot!” más megközelítéssel az abszolút *őszinteséget* tanácsolja, arra összpontosít.)
2. Hogyan tapasztalhatjuk a törvénytisztelet örömét ahelyett, hogy csupán kényszerűségből igyekeznénk betartani az isteni parancsolatokat?
3. Hogyan mutathatjuk be a törvénytisztelet fontosságát anélkül, hogy farizeusi végletekbe sodródnának?
4. Mit tehetnek a keresztények azért, hogy engedelmességük őszinte szívből fakadjon, és ne csak beszéljenek róla, illetve ne a cselekedteik által próbálják elnyerni a megigazolást?
5. Hogyan mutathatjuk be az evangéliumot úgy, hogy felismerhető legyen az evangélium és a törvény közötti összhang?

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Nem az az őszinte kereszténység ismérve, hogy mit *nem* tesz meg a hívő, hanem az, hogy mit *tesz* meg. A szabályokat természetükből fakadóan tiltó módon fogalmazzák meg: „Ne haladj gyorsabban 30 km/h sebességnél!” „Ne vedd el, ami nem a tied!” Ezek a korlátok segítenek eligazodni. Tiltják azt, ami árt a kapcsolatoknak. Ám a tiltással még nem feltétlenül járulnak hozzá automatikusan a kapcsolatépítéshez. Még ha a férj nem is követ el házasságtörést, azért lehet figyelmen. Az emberek általában nem lopnak, viszont többnyire közönyösen elmennek az éhezők mellett, és mulasztásuk miatt mégsem feddhetetlenek a lopás parancsolata tekintetében. A szeretet és az adakozás elveit nem hágják át nyíltan, de nem is gyakorolják. Törvényeskedéshez vezet, ha figyelmen kívül hagyjuk Isten parancsolatainak pozitív értelmű megfogalmazásait!

MEGVÁLTOZOTT ÉLET, 1. RÉSZ VINNICJA, UKRAJNA

Nem vallásos családban nőttem fel Ukrajnában. Édesapám arról beszélt, hogy 2000-ben vége lesz a világnak. Gyermekként hittem neki, és biztosra vettem, hogy nincs jövőnk. Két nővéremre jobban figyeltek a szüleim, mint rám, én azt tehettem, amit akartam. Fiatal koromtól kezdve dohányoztam, ittam és kábítószerrel. Megkeserítettem a szüleim életét, amikor lopni kezdtem.

1994-ben behívtak katonának. Éppen akkor egy evangelizációs sorozatot indított az Adventista Egyház Krasiliv városában, és az édesapám megkeresztelkedett. Amikor hazatértem, még züllöttebben éltem, mint korábban. Az édesanyám megbetegedett és lebénult. Az édesapám kérésre a gyülekezet imádkozott értem, sőt az édesanyám is, pedig nem volt gyülekezeti tag. Nem volt a gyülekezetnek imaháza, ezért nálunk jöttek össze. Lassan érdekelni kezdett a hit. Hamarosan egy csoport fiatal jött könyvmunkát végezni a városba. Apám hívott, hogy segítsék nekik. A gyülekezetben nem volt igazából fiatal, azt hittem csak idős, beteges emberek hisznek.

A fiatalokban kedves, megnyerő, tiszta, erős, vidám fiúkat ismertem meg. Csak jót mondhattam róluk. Hirtelen belém vágott, hogy nem is ők a furcsák, hanem én. Mások, mint a régi barátaim. Elmentem a könyv-
evangélistákkal könyvet árulni, de néha lemaradtam, hogy rágyújtsak, és közben magamban imádkoztam, hogy Isten segítse meg őket. Többször otthonmaradtam, hogy részt vegyek az istentiszteleten. Megváltozott bennem a kép Istenről. Hallottam, hogy néhányan készülnek a keresztségre, és még cigarettával a kezemben kezdtem kitölteni a keresztségi jelentkezési lapot. Minden olyan gyorsan történt. Fogalmam sem volt, hogyan szakadhatok el a dohánytól, alkoholtól és a kábítószer-től, de ahogy haladtunk előre a tanulásban, ez is megtörtént.

1997-ben megkeresztelkedtem. A cigaretta azért még kísértett. Őszintén imádkoztam az Úrhoz. Csodának látom, ahogy leszoktam róla: a nagynéném hívott el, hogy segítsék neki a ház körül egy hétre. Ez számomra mintha rehabilitáció lett volna.

Folytatjuk.

Szombat

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Márk 2:27-28

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Vessük össze a szombat törvényeskedő megközelítését Krisztus példájával és a szombatra vonatkozó tanításaival!

Érezni: Értékeljük a szombat áldásait, amelyekben mindenki részesülhet: a pihenést és az Istennel való közösség lehetőségét!

Tenni: Különítsük el a szombatot Istennek, hogy lelkileg felfrissüljünk, fizikailag megújuljunk és a kapcsolatainkat is ápolhassuk!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Jézusnak a szombatról mondott tanítása és a saját példája is támpontokat ad a lelki fejlődés során.

- A** Hogyan hat ránk a tudat, hogy Krisztus teremtette a szombatot? Fontosabbnak tartjuk ettől?
- B** Mennyiben hat a szombatünneplésünkre, hogy Krisztus is így tett?
- C** Hogyan alakítják Krisztus szombati csodái a felfogásunkat arról, hogy Ő a szombatnak is Ura?

II. Érezni: A szombat által Isten a pihenés és a közösség áldásait nyújtja.

- A** Hogyan hat a szombati pihenés, meg a közösség áldásai arra, ahogy a hét többi napjára gondolunk?
- B** Hogyan segíthet a szombatünneplés, hogy begyógyuljanak a hét folyamán szerzett érzelmi sebeink és kikerüljünk a hullámvölgyekből?
- C** Miért idegeníti el az embereket a szombatünnepléstől a szórszálhasogatás? Indokoljuk meg válaszukat!

III. Tenni: A hívő örömet leli abban, hogy a szombat megszentelése lelki és fizikai megújulással jár.

- A** Hogyan véd a szombatünneplés a magunkra hagyatottság érzésének kísértésétől?

- B** Mit kell a szülőknek megváltoztatni a szemléletükben? Mit tehetnek azért, hogy gyermekeik számára a tilalmak és a kikényszerített engedelmesség helyett kellemes élményt jelentsen a szombat megünneplése, amit örömmel várnak?

Összefoglalás: Krisztus a lelki felfrissülésért és a fizikai megújulásért adta a szombatot.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi igé: *Mk 2:27-28*

A lelki fejlődés alapja: Mindenki részesülhet a szombatünneplés áldásaiban, aki Krisztusban bízva akar üdvözülni.

Csak tanítóknak: *A Zsidókhöz írt levél 3. és 4. fejezete* visszautal a zsidóság pusztai lázadására. Jahve megígérte, hogy az ígéret földjén békében lesznek, Izráel mégsem akart bevonulni. A szívük megkegyelmedett és nem engedelmeskedtek, mert inkább hittek a megtevésnek. Isten kegyelme azonban továbbra is nyitva hagyott egy ajtót, lehetővé téve a lelki megnyugvást és szabadulást. Ez a szombat.

A hét hetedik napja, a szombat jelképezi a bűn fogságából való lelki szabadulást, amiben bárki részesülhet, aki csak vágyik rá. A hívó lelke megszabadul attól a tehertől, hogy a saját hiábavaló erőfeszítése révén igyekezzen jó lenni. Ami nemzedékről nemzedékre a fizikai felfrissülés és lelki felüdülés lehetőségét adta, hirtelen szóteriológiai (a megváltással kapcsolatos) jelentőséggel is gazdagodott. A gazdasági nehézségek arra ösztönözhetik az embert, hogy szüntelenül dolgozzon, mintha végzetes következményekkel kellene számolnia és éhezne, ha elvesztette bizonyos alkalmakat. A szombatünnepléssel elismerjük, hogy hatheted rész Isten áldásával nagyobb bőséget ad, mint hétheted Isten áldása nélkül. Az érzelmi nyomás hatására a hívók néha érdemeiket akarnak szerezni tetteikkel, mintha Isten tetszését elnyernék gyenge próbálkozásaikkal. A szombatünnepléssel azt ismerjük el, hogy a nyugalomnap megtartásával elnyerhető lelki béke többet ér, mint az anyagi biztonság, amit egész életen át (bűntudattal terhelt lélekkel) végzett

munkával teremt meg az ember. E heti célunk segíteni a tagoknak, hogy tapasztalják mind a fizikai, mind a lelki nyugalmat.

Nyitó feladat: Kérjük meg az osztály néhány tagját, hogy meséljenek a legemlékezetesebb szabadságukról! Milyen fizikai előnnyel jár egy kis kikapcsolódás? Hogyan változik a napi rutin a szabadság ideje alatt a munkás hétköznapihoz képest? Mennyiben más az ember érzelmi és fizikai állapota a szabadság előtt és után? És hogy érzi magát az, akit büntudat terhel, milyen a fizikai állapota a megváltása előtt és után?

Elmélkedjünk: Beszéljük meg, hogyan segíti elő az igazi szombatünneplés az érzelmi és a fizikai egészség megőrzését!

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: A szombatünneplésről folytatott vitatkozás volt talán az egyik legnépszerűbb farizeusi időtöltés, amikor Jézus a földön járt. A farizeusok rendelkezései meghatározták, hogy milyen távolságra szabad utazni szombaton, megszábták az aznap szállítható rakomány súlyát, és több tucat más utasítással rajzolták meg az elfogadható szombatünneplés kereteit. Vajon tisztelték Krisztust az aprólékos szabályok? A Szentírásból arra következtethetünk, hogy mindez inkább elszomorította Jézust. Sajnos a történelem megismétli önmagát: nézzünk csak szét a mai szombatünneplők között! A helyes szombatünneplésről való vitatkozásnak se vége, se hossza. Lehet, hogy félreértettünk valamit? Érdemes lenne a szombat célját és jelentőségét állítani a középpontba! A Lélek által irányított belső parancsok óhatatlanul átformálják a külső felkészülést, és így a szombat olyan örömteli élménnyé válhat, amilyennek Isten eredetileg szánta. Tartsuk mederben a beszélgetést, összpontosítsunk a szombat alapvető jelentésére, és ne fecsérjünk az időt szórszálhasogatásra!

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Jézus: Messiás, Teremtő, Példakép, Legfőbb Úr
(Mt 12:1-8; Lk 4:16-21; Kol 1:16)

Értelmes útmutatást találunk a szombatünneplésre nézve Jánosnak a Szentírásra vonatkozó apokaliptikus mondásában (sem elvenni, sem hozzátenni). Az ókorban a farizeusok a szombatünneplést emberi köve-

telményekkel túlterhelték. A hívők időnként manapság is ezt teszik. Ám van egy másik tendencia is, ami szintén megrontja a szombatünneplést és megfosztja minden szentségétől: amikor egyszerű szabadnappá változtatjuk, sőt akár azonos szintre is hozzuk a többi nappal. Mindkét megközelítéssel elveszítjük az áldásokat, amelyeket Isten adni kíván. A nemtörődöm hívőket elborítják a világi problémák, sosem tapasztalják a maradéktalan nyugalmat. A túlságosan éber hívők pedig abba a csapdába esnek, hogy folyvást mások szombati tevékenységeit lesik, és ők sem találnak időt a pihenésre. Csak az részesül a szombati nyugalomnap áldásaiban, aki lelkiismeretesen, de a Lélek vezetésével és a Szentírás tanításaival összhangban ünnepli a szombatot.

A szombatünnepléssel kapcsolatban Jézus példája mond a legtöbbet. Hogyan tartotta meg Jézus a szombatot? 1) A hívőkkel közösen tanulmányozta az Igét és vett részt az istentiszteleten (Lk 4:16-21). 2) Galilea vidékeit járva élvezte a természet adta örömeit (Mt 12:1-8). 3) Embereket szabadított meg a szenvedéstől (Mt 12:9-14; Lk 13:15-16; Jn 5:16-17). 4) Megpihent a munkától (1Móz 2:1-3). 5) Szigorúan ragaszkodott a Szentírás előírásaihoz, amiből arra következtethetünk, hogy nem üzletelt (Neh 13:15-22; Mt 5:17-19). 6) Jézus tanítványainak a tettei is arra mutatnak, hogy a Mester megtartotta a felkészülés napját (Lukács 23. és 24. fej., vö. 2Mózes 16. fej.). A példája szerint az a helyes, ha lelkiismeretesen állunk hozzá a szombatünnepléshez.

Elmélkedjünk: Mi történne, ha néhány keresztény akarna mindenki lelkiismeretévé válni a szombat kérdésében? Miért kell csendben maradni, ha valamire vonatkozóan nem szól kifejezetten a Szentírás? Hogyan lehet szeretettel fellépni nyilvánvaló szombatrontás esetén?

II. Szombati csoda

(Mt 12:10-12; 24:20; Lukács 23. és 24. fejezete)

Jézus csodálatos szombati gyógyításai különlegessé varázstolták a napot. A bárki számára elérhető fizikai megújulást tetézte azzal, hogy meggyógyított testi betegségeket és kiszélesítette a fizikai megújulás értelmét.

Ám a javát az Úr a végére tartogatta. Egy rettenetes pénteki napon (a felkészülés napján) Krisztus a Golgota keresztyén függött. Szervedés és

kétségbeesés borult az emberiségre. A halál egyetlen méltó ellenfele megfeszítettett, látszólag legyőzve. A szombat közeledtével a római katonák levették a keresztről Krisztus megsebzett és megtört testét. Szokása szerint Jézus csendben pihent, a parancsolatot halálában is betartva. József sírja zárva maradt. Az Isten által elrendelt nyugalomnap végeztével Krisztus a Szentlélek által helyreállítva és megújítva jött elő József sírjából, és felkészült a további munkára: a mennyei Főpapságra. A keresztények is részesülhetnek Krisztus szombati csodájában, amikor a pihenés által lelkiileg megújulva, hétről hétre felerősödhetnek az új kihívások fogadására.

Elmélkedjünk: Hogyan élhetjük át hetente a szombati csodát?

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: A helyes szombatünneplésről folytatott beszélgetések megrekedhetnek a törvényeskedésnél (pl. mit szabad és mit nem szabad csinálni szombaton). Krisztus elveinek az alkalmazása segít visszatérni a helyes mederbe. Jézus figyelmeztetett a megszállottsággal kapcsolatban, hogy az ördögűzés végső soron eredménytelen marad, amíg valaki be nem tölti a keletkezett űrt. Ha Jézus nem lép az ember életébe, félő, hogy az ördögök még nagyobb teret nyernek. Sok jó szándékú hívő követte már el ezt a hibát. A szombati tevékenységek szörszálhasogató elemzésével túlterhelten éppen a szombati megnyugvás lényegét veszítették szem elől.

Nem elég panaszkodni a törvényeskedő szombatünneplés miatt. Ha fel is hagyunk ezzel, az így keletkező űrt ki *kell* tölteni a szombatünneplés pozitív tapasztalataival, nehogy elhagyjuk a szombatot is. Hogyan lehet vonzóvá tenni a szombatünneplés áldásait? Hogyan lehet a szombatünneplés során ma is dicsőíteni Istent azokért a tetteiért (teremtés, megváltás, fenntartás), amelyek emlékére kaptuk a nyugalomnapot? Hogyan értékelhetjük jobban az áldásait és a szombatünneplés gyakorlatának történelmét? Hogyan lehet egyensúlyban a tagok szemlélete a szombattal kapcsolatban?

Feladat: Írjuk össze azokat az isteni tulajdonságokat, amelyek kiolvashatók a szombatról szóló igei tanításokból! Gyűjtsünk ötleteket, milyen tettekkel vagy szertartásokkal hangsúlyozhatnánk ezeket! Fogalmazzunk

meg közülük néhányat a gyerekeknek, a serdülőknek, a fiatal felnőtt korosztálynak és az idősebbeknek! Tartsuk szem előtt a következő célokat: 1) legyenek *élvezetesekek*; 2) annál jobb, minél *több érzékszervre hatnak*; 3) jobb, ha *kultúrától és nemtől függetlenek*; 4) figyeljünk a *napszakokra* (pl. a nyugodt elmélkedésre alkalmasabb idő a naplemente, az ebéidő kevésbé szerencsés); és legfőbbképpen: 5) *lelkileg megerősítő tettek* legyenek!

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: A történelem során a judaizmusban két nézet állt szemben egymással. Az egyik irányzat (zsidó vagy *halakah*) számára a szombatünneplés mindenekfelett való tisztelete volt a lényeg. Több ezer zsidó hazafi inkább vállalta, hogy a szírek lemészárolják őket a Makkabeusok korában, mint hogy hadakozással rongssa meg a szombatot. A zsidó védők elhagyták erődítményeiket Pompeius jeruzsálemi ostroma alatt, amikor elérkezett a szombat. Fontos példák, persze eléggé szélsőségesek. Erre a vezéreldre egy másik példa a *szombat* irata a Misnában, amely a tiltott szombati cselekedetek 39 kategóriáját sorolta fel. Az esszénusok vallási szektája úgy tartotta, hogy helyesebb hagyni egy állatot vagy akár egy embert megfulladni, mintsem erőfeszítést tenni a megmentéséért, és így megrontani a szombatot. Emiatt a rómaiak kevesebb zsidót soroztak be katonának, mert attól tartottak, hogy ha szombaton harcolniuk kellene, inkább elhagyják soraikat.

A zsidó *Haggada* (kommentár a Szentíráshoz) pedig egy másik vezérelvet mutat be, amely a szombat gyönyörűségét hangsúlyozza. Egy hagyomány szerint az volt az emberiség első éneke, amit Ádám hét nappal azután énekelt el, hogy megtudta, Isten megbocsát. Néhány magyarázó azt állította, hogy ez a 91. zsoltárként maradt fenn. Egy másik hagyomány szerint az izraeliták szombaton keltek át a Vöröstengeteren, ami egy újabb szombatünnepléssel kapcsolatos szóteriológiai összefüggés. A sátorszolgálat rendjében is központi helyet kapott a szombati istentisztelet, mert aznap több áldozatot mutattak be a hét többi napjához képest (4Móz 28:9-10). A szombat különleges, és meg kell ünnepelni!

MEGVÁLTOZOTT ÉLET, 2. RÉSZ VINNICJA, UKRAJNA

Amikor a keresztségemre készültem, a nővéreim mondták, hogy kérjek bocsánatot a szüleimtől. Amikor ezt megtettem, sirtak a boldogságtól. Megértettem, hogy Istennel számtalan győzelmet arathatunk.

Csodálatos élmény volt a gyülekezetünket építeni. Ismerték a múltamat, mégis engem bíztak meg azzal, hogy eladjam az építkezésre gyűjtött ékszereket. Ez a bizalom rendkívüli örömmel és hálával töltött el. Minden rubelre odafigyeltem, és mindenből a legtöbbet hoztam ki.

Később könyvevangélista és ifjúsági vezető lettem. Ekkor ismertem meg a feleségemet, Bogdonát. Már három gyönyörű lányunk van. A gyülekezet presbitere lettem. Mindig elcsodálkozom azon, ahogy Isten az életemet vezette. Apámnak igaza volt, 1999-re a régi életemnek vége lett. Viszont valamit megbántam: ifjúságom eltékozolt éveit. Az Istenbe vetett hit a legfontosabb számomra.

Üzletember lettem. Játékokkal, játszóterek felszereléseivel foglalkozom. Ha valaki belép a boltomba, kap egy ingyenes adventista újságot, ami a testi, lelki jólétről ír. Az ugráló váraimat a város több pontján látni lehet. Néha elmegyek a temetőbe, ahol az édesanyám fekszik. A sírfeliratokon megtaláltam régi barátaim neveit is. Azokét is, akik nem hallgattak rám, amikor beszéltem nekik a Bibliáról.

Egyszer a feleségemmel a temetőben jártunk, amikor megláttam az egyik korábbi barátomat egy padon. Bogdona és a kislányok egy kicsit előrébb voltak, amikor a barátom megszólított. Térdre esett előttem és sirva mondta: „Belefáradtam az életbe!” Elmeséltem neki, hogy nemrég hívtam a gyülekezetbe azt a barátomat, aki most ott fekszik a sírban, és most őt is hívom, de nem hallgatott rám. Könyörögtem neki: „Könnyebb elmenni a gyülekezetbe, mint a sírba!” Hiába beszéltem neki, visszament a régi barátai közé. Nem volt családja, semmije. Minden napját ivással töltötte.

A feleségem odasúgta nekem: „Most látom, milyen voltál korábban.” „Rosszabb!” - válaszoltam.

Halál és feltámadás

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: János 11:25

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Krisztus feltámadt, így vált lehetővé az emberek feltámadása is!

Érezni: Érezzük át a feltámadás bizonyosságát, ami megerősít most és a jövőre nézve!

Tenni: Élünk teljes életet a feltámadásra gondolva, amelyben minden hívő részesülhet!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Krisztus feltámadása az a biztos alap, amire hitünket építhetjük.

- A** Hogyan hatna az egyházra, ha elfeledkeznénk Krisztus feltámadásának tanításáról?
- B** Mely tanok nem állnák meg a helyüket, ha nem lenne feltámadás?
- C** A lélek halhatatlanságának tana mennyiben tereli el a figyelmet Jézusról, aki a „a feltámadás és az élet”?

II. Érezni: A Krisztus feltámadásáról szóló tanítás a ma küzdelmeiben lelki erőt, a jövőre nézve pedig az örök élet reményét adja.

- A** Miért felszabadító érzés a hívók számára most, hogy Krisztus legyőzte a halált, és már nincs végzetes hatalma rajtunk?
- B** Mit mondhatunk azoknak az érzelmi állapotáról, akik az örökkévalóság reményével élnek, szemben azokéval, akik nem?
- C** Mit éreznek azok a keresztények, akiknek megvan az a reménységük, hogy majd újra együtt lehetnek elhunyt szeretteikkel?

III. Tenni: A feltámadás legyőzte a halált és megszabadította a hívőket Sátán uralmától.

- A** Hogyan hat a feltámadás hite a kísértésben lévő hívőkre?
- B** A hívőknek hogyan ad erőt a feltámadás tudata a bizonyágtéveshez?

Összefoglalás: Feltámadás nélkül a vallásunk csak egy világnézet volna a sok közül, nem pedig az örök élethez vezető egyetlen út.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi igé: *Jn 11:25*

A lelki növekedés alapja: A feltámadás tantétele megeleveníti a hívőket. Ebben gyökerezik a keresztény hit minden eleme.

Csak tanítóknak: „A győzelem nem a legfontosabb cél, hanem ez az egyetlen cél!” - mondta egy edző. Kár, hogy ezt az idézetet csak ilyen hétköznapi, múlandó helyzetre vonatkoztatják, mint egy játék megnyerése. Helyettesítsük be a mondatba a feltámadás szót, és nézzük meg ugyanezt a kijelentést az örök élet szempontjából! „A feltámadás nem a legfontosabb cél, hanem ez az egyetlen cél!” Valóban kiemelendő eseményt!

A kereszténység *nem* egy lehetőség a sok közül. A keresztények azt vallják, hogy hitüket Krisztus feltámadása teszi egyedivé. Buddha, Ábrahám, Mohamed és Konfucius a sírjában maradt, csak a kereszténység tanítja, hogy vallásunk alapítója él. Ha Krisztus feltámadása csupán hitbéli feltételezés volna, a kereszténység nem maradhatna fenn.

Pál ezt megértette és a leveleiben is kifejtette. A korinthusi tévtanítással viaskodva ezt mondja: „*Ha pedig Krisztus fel nem támadott, akkor hiábavaló a mi prédikálásunk, de hiábavaló a ti hitetek is. Sőt az Isten hamis bizonyágtévőinek is találtatunk, mivelhogy az Isten felől bizonyágot tettünk, hogy feltámasztotta a Krisztust; akit nem támasztott fel, ha csakugyan nem támadnak fel a halottak. Mert ha a halottak fel nem támadnak, a Krisztus sem támadott fel. Ha pedig a Krisztus fel nem támadott, hiábavaló a ti hitetek; még bűneitekben vagytok. Akik a Krisztusban elaludtak, azok is elvesztek tehát. Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk*” (1Kor 15:14-19).

Nyitó feladat: Nézzük át a Jézus feltámadásáról és mennybemenetelről szóló gyülekezeti énekeinket, és beszéljük meg, mit jelentett a feltámadás elődeinknek! Vessük össze a különböző korok szövegeit (az 1700-as, 1800-as és 1900-as évekből); nézzük meg, hogy miben hasonlítanak és miben különböznek! Újabbakat is megnézhetünk. Mi ihlette meg a szövegírókat? Mi szilárdította meg a reménységüket? Milyen hasonlatokkal fejezték ki a gondolataikat? Kérjük meg a csoport tagjait, hogy mondják el, mely versek jelentenek nekik a legtöbbet, ragadták meg őket a legjobban! A szombatiskola megkezdéséhez válasszunk ezek közül az énekek közül!

Elmélkedjünk: Hogyan erősítik énekeink a feltámadásba vetett hitünket?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Csupán egyetlen vallásban van olyan erő, amely képes a Föld bolygóról kimenteni az embert. Más vallások is hirdetnek nagyratörő célokat, de hiányzik belőlük az erő, amellyel megvalósíthatnák azokat. Egyedül a kereszténységben, Krisztus feltámadása által van élő erő a lelki megújuláshoz. Hogyan bizonyosodhatnak meg a csoport tagjai a feltámadás hitének egyedülállóságáról?

BIBLIAKOMMENTÁR

I. A remény vagy a csüggedés a sorsunk?

(Lk 8:54-55; Jn 5:28-29)

János evangéliuma 5. fejezetében az apostol feljegyzi Krisztusnak a feltámadással kapcsolatos tanítását. Máshol (Jelenések 20. fej.) János tisztázza, hogy az első feltámadás csak az igazakra vonatkozik, és a második feltámadás előtt ezer esztendővel kerül rá sor. A két feltámadás az isteni ítéletet fejezi ki, amely „elválasztja a juhokat a kecskéktől”. Az első feltámadás a kedvező ítélet alá esőket érinti. A második feltámadás csak a kárhozatra jutókra vonatkozik. Mindkét csoport exkluzív.

Az egyháztörténelem korai szakában megkérdőjelezték a feltámadás hitét. Pál a korinthusiaknak írva (főleg első levele 15. fejezetében) hosszasan taglalja a feltámadás témáját, és elutasítja a testi feltámadást tagadó tanítást. Érdekes, hogy Pál apostol hat évvel korábban (Kr. u. 51-ben) éppen

Korinthusból írt Thesszalonikába az igazak feltámadásáról, hogy szembe szálljon az ottani tévtanításokkal.

Sajnos Pálnak több hasonló tévtannal kellett megküzdenie. Másik teológiai tévedés is elterjedt a feltámadással kapcsolatban, amelynek két vezéralakja „Himenéus és Filétus, akik az igazság mellől eltévelyedtek, azt mondván, hogy a feltámadás már megtörtént” (2Tim 2:17-18). Talán még ennél is ártalmasabb volt a doketizmus tana, amely a II. században indult el, és a gnosztikusok, majd később (IV. század) a manicheisták is igen kedvelték. Nézetük szerint a test önmagában gonosz, és szerintük Krisztus nem öltött emberi testet, mert a test beszennyezte volna tisztaságát. Csak embernek mutatta magát, de a külső csupán látszat volt. Mivel nézetük szerint Krisztusnak nem volt teste, azt állították, hogy a test nem támadhat fel. A krisztológia igazi tanítása szerint Krisztus egyszerre volt ember és Isten, teljes mértékben. Jézus valóban, és nem csak látszólag szenvedte el a testi halált, majd pedig testben támadt fel.

A modern krisztológiai revizionisták az ókori doketizmushoz hasonló teológiai magyarázatokkal álltak elő. Furcsamód párhuzamosak Krisztus feltámadásának ókori magyarázataival az erőfeszítéseik, hogy elválasszák a „történelmi Krisztust” (azaz a fizikai személyt) a „vallás mitológiai Jézusától” (azaz a hívők tiszteletének a tárgyától). E feltevések szerint lényegtelen, hogy Krisztus valóban feltámadt-e testben. Az számít csak, hogy „Krisztus feltámad a szívetekben” (szubjektív érzések), nem pedig az, hogy „Krisztus feltámad a sírból” (objektív valóság). Erről Isten Igéje nem hallgat, hanem egyértelműen szól: Krisztus feltámadása valóságos, és ez az egyetlen erő, ami valóban képes eljuttatni az embert az örök hazába.

Elmélkedjünk: Hogyan bizonyosodhatunk meg arról, hogy az első feltámadásban lesz részük és nem a másodikban?

II. Szabadulás

(Jn 11:38-44)

Az Újszövetségben a *hades* kifejezést leggyakrabban úgy fordítják, hogy „pokol”. Úgy tartották, hogy ez az a hely, ahová a halottak kerülnek, de sem jutalmat, sem büntetést nem társítottak hozzá. Nincs ott sem moz-

gás, sem tudatos gondolat. Jézus a halottak állapotát az „alváshoz” hasonlította. Ez a nyugalmi állapot azonban csak ideiglenes, mert egy bizonyos idő elteltével mindenki meghallja Jézus szavát, és a két feltámadás egyike idején felkel. A halál fogháza kiürül. Minden Krisztus feltámadásától függött. Persze már Jézus földi szolgálata idején, végső győzelmét megelőzően találkozhatunk három feltámadás-történettel: 1) Jairus lánya, 2) a naini özvegy fia és 3) Lázár. Bizonyára ez utóbbi volt a legmegdöbbentőbb, hiszen Lázár teste már négy napja a sírban feküdt. Jézus feltámadása után is több halott feltámadt (Mt 27:51-53). Ezek a korai esetek előrevetítették azt a szabadulást, ami akkor következik be, amikor Krisztus leveri a lakatokat Sátán börtönéről.

Elmélkedjünk: Képzeld el a feltámadás jelenetét Krisztus visszajövetelkor!

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: A feltámadás nemcsak az örök életre jutás biztosítéka, hanem már most hozzájárul a lelki átformálódáshoz. Pál így érvelt: „*miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járunk*” (Róm 6:4). Gyilkosok, prostituáltak, terroristák, tolvajok és más bűnösök is megkapják a mennyei jövő ígérését és a lelki átalakulás lehetőségét. A megtérés része a megigazulás és a megszentelődés. Krisztus halála, eltemetése és feltámadása mindkettőt meglapozza. Hogyan bizonyosodhatnak meg arról a hívők, hogy a megszentelődésre is kellő hangsúlyt fektetnek?

Kérdések:

1. Hogyan nyerhetünk lelki erőt Krisztus feltámadása által a Sátán kísértéseivel, a depresszióval és a jövő bizonytalanságaival vívott napi harcunkban?
2. Hogyan segíthet a feltámadásban való hit megbirkózni a fájdalommal szeretteink elvesztésekor?
3. Hogyan véd meg Krisztus feltámadásának hite a spiritualizmustól és azoktól a modernista irányzatoktól, amelyek csak lelki síkon értelmezik a feltámadást?
4. Hogyan védi a hívőket a feltámadás helyes értelmezése attól, hogy áldozatul essenek az örökké égő pokol tüzeivel riogató tévtannak?

VÉDELEM A LEVEGŐBEN LEMBERG, UKRAJNA

A szerkesztő megjegyzése: Nyikolaj Zsukaljuk több mint 40 éven át szolgálta a Hetednap Adventista Egyházat mint lelkész, író, az Ukrán Terület elnöke és a kiadó vezetője. Az alábbi történetben a szovjet katonaságban szerzett tapasztalatát írja le.

Már majdnem letel a kötelező katonasági szolgálatom ideje. Újságíróként is dolgoztam. Feletteseim meg voltak elégedve a munkámmal. Kérték, hogy szolgáljak tovább katonai újságíróként és tisztként, rengeteg kiváltsággal – lakás, utazások. Csak egy feltételt támasztottak: be kellett volna lépnem a Kommunista Pártba. Nagy volt a kísértés, de tudtam, hogy ez a hitem feladásával járna.

Ejtőernyősként már 80 ugráson voltam túl. Az egyik ugrás előtt a parancsnok kijelentette, hogy én leszek az utolsó, tehát az ejtőernyőmet kézzel kell kinyitnom. Már nagy rutinra tettem szert, tehát nem aggódtam. Rövid szabadesés után megrántottam az ejtőernyőm zsinórját, de nem történt semmi. Nem akartam pánikba esni, megragadtam a vész-zsinórt, de nem nyílt ki a fehér ernyő. Csak az ég kékje volt felettem és a föld gyorsan közeledett. Ezt csak az értheti, aki már volt ilyen helyzetben. Kinyitottam a kabátomat, hogy fékezze a szabadesést. Abban a tudatban imádkoztam, hogy ez lesz az utolsó imám. „Uram! Tehetetlen vagyok, de szeretném látni a kezed jelenlétét az életemben!” Átvillant rajtam, hogy az lenne a legrosszabb döntés, ha elhagynám Istent.

Lenéztem és megláttam a parancsnok nyitott ernyőjét. Hirtelen egy szél oldalra lökött, éppen az ő ernyőjére! Amikor lecsúsztam, a parancsnok erős kézzel megragadott. Zuhantunk lefelé, de kapaszkodtunk egymásba és közben magyarázta, hogyan tartsam a lábam, amikor földet érünk. Kisebb kórházi kezeléssel megúsztuk. Nyilvánvaló csoda történt!

Ettől kezdve az imaéletem megváltozott. Nem kellett tovább gondolkodnom az ajánlaton: nemet mondtam.

Későbbiekben Zsukaljuk testvér titokban megszervezte a Szovjetunió területén az adventista kiadói munkát. Emiatt feleségével, Jevgenyijával együtt börtönbe is került, de később kiszabadultak. 60 éve élnek házasságban.

Második advent

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: János 14:1-3

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Értsük meg, hogy milyen is lesz Krisztus visszajövele!

Érezni: Bátorítson Krisztus második adventjének a tudata!

Tenni: Készüljünk fel lelkileg az Úrral való találkozásra!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Krisztus világosan elmondja a visszatérésének lényegét és körülményeit.

- A** Melyek Krisztus visszajövetelének lényeges jellemzői?
- B** Krisztus visszajövetelének milyen következményei lesznek a megváltottakra és a kárhözatra jutókra nézve?
- C** Mi jelzi Krisztus visszajövetelének közelségét?

II. Érezni: Krisztus visszajövele a hívőknek békét és biztonságérzetet ad.

- A** Mit érezhetnek a hívők, amikor Krisztus visszajöveteléről gondolkodnak?
- B** Miért kellene, hogy Krisztus visszajövetelének a jelei örömmel töltsék be a szívünket aggodalom helyett?
- C** Krisztus visszajövele hogyan segít jobban értékelni Istennek az emberiség iránti szeretetét?

III. Tenni: Lelkileg fel kell készülnünk a Krisztussal való találkozásra.

- A** Milyen napi, rutinszerű tettekkel készülhetünk fel Krisztus visszajövetelére?
- B** Hogyan tudnak a hívők segíteni a nem hívőknek felkészülni Krisztus visszajövetelére?
- C** Milyen szerepet tölthet be a keresztyény közösség a lelki felkészülés támogatásában?

Összefoglalás: Krisztus visszajövetelének az ígérete több mint távoli álom és korántsem légvár! Abból fakad, hogy szerető Megváltónk szívből együtt akar lenni választott népével. A hívőknek naponként fel kell készülniük lelkileg, és állandóan ébernek kell lenniük, hogy Krisztus visszajövele ne találja őket készületlenül!

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Központi igé: *Jn 14:1-3*

A lelki növekedés alapja: A keresztény hit csodálatos betetőzése az lesz, amikor találkozhatunk Krisztussal ígéretének megvalósulásakor, visszajövelekor.

Csak tanítóknak: Hangsúlyozzuk, hogy Krisztus visszajövele fontos tanítás! A Szentírás gyakran említi.

Nyitó feladat: Gondoljunk egy osztály- vagy családi találkozóra! Lehet akár a középiskolai osztályunké vagy a főiskolai évfolyamunké. Mit érezünk, amikor újra találkoztunk régi ismerőseinkkel?

Kérjük meg a szombatiskolai csoport tagjait, hogy képzeljék el a lehető legizgalmasabb találkozót: a második adventet! Milyen lesz az igei leírások alapján? Törekedjenek minél több érzékszervre kiterjedően felvázolni Krisztus közeli eljövetelének az eseményeit! Milyen hangokat hallanak, mit látnak és mit éreznek? Mit jelent számokra a Krisztussal való találkozás?

Elmélkedjünk: Az újbóli találkozás azt jelenti, hogy *ismét* találkozunk. Miért mondjuk, hogy a második adventkor Krisztus és népe újból találkozik? Hiszen a feltámadás előtt senki nem látta még Jézust szemtől szembe, természetesen Jézus tanítványainak, kortársainak kivételével.

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Sok keresztény egyetért abban (bár a tantételekben és a visszajövetel részleteire vonatkozóan határozott eltérések lehetnek), hogy Jézus visszajön újból találkozni népével.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Jézus visszajövetelének ígérete és célja

(Mt 16:27; Jn 14:1-3)

Mt 16:27 utal Dániel végidei prófécijára az utolsó ítélet kapcsán (Dán 7:13-14). Krisztus tanításai összehoztak egyéb ószövetségi kijelentéseket Zakariástól, Dánieltől, Ézsaiástól és másoktól, amelyek így együttesen alkotják az Újszövetség tanítását a második adventről. Ezen az alapon mondja Jézus: „*Ne nyugtalankodjék a ti szívetek*”. Földünkön nehéz e rendelkezés szellemében élni a háborúk, gyógyíthatatlan betegségek, népirtások, nukleáris katasztrófák, rasszizmus, válások, gazdasági instabilitás stb. miatt. Persze bármilyen szenvedésben legyen is részünk most, az messze nem hasonlítható ahhoz a jóvátételhez, amelyben Isten ígérete szerint részesülünk. *„Azért nem csüggedünk; sőt ha a mi külső emberünk megromol is, a belső mindazáltal napról-napra újul. Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk igen-igen nagy örök dicsőséget szerez nekünk”* (2Kor 4:16-17).

Elmélkedjünk: Sok teológus figyelmen kívül hagyja az ítéletet, vagy úgy tekint rá, mint ami megkérdőjelezi Isten kegyelmét, igazságosságát és megbocsátását. Miért volna értelmetlen Isten kegyelme és megbocsátása az ítélet nélkül?

II. Visszajövetelének módja és időzítése

(Máté 24. fejelet és Jel 1:7)

Három fő teológiai álláspont alakult ki Krisztus visszajövetelének időzítésével kapcsolatban.

A posztmillennisták szerint ezer év fejlődés előzi meg Krisztus visszajövetelét. A XIX. században, a technikai fejlődés korában sokan hitték ezt. A hosszú háborúk okozta csalódások azután szinte teljesen eltörölték ezt a nézetet.

Az amillennisták nem hiszik, hogy ezer évnek ténylegesen el kellene telnie, ezt jelképes megfogalmazásnak tartják. Tehát az amillennisták számára lényegtelen Krisztus visszajövele szempontjából az ezer éves időszak.

Az utolsó csoportot premillennistáknak hívják, és két alcsoportba lehet sorolni őket: az egyik a diszpenzácionalisták, a másik a történeti alcsoport. A diszpenzácionalisták szerint Isten különböző korokban különféle módon működött együtt az emberekkel. A Golgotától a nagy nyomorúság kezdetéig tartó időszak egy ezek közül, amelyet az egyház korszakának neveznek. Az egyház titkos elragadtatása az egyház korszakának végén történik, és Krisztus második visszajövetele a hét évig tartó nyomorúság végén következik be (kisebb eltérések vannak a csoporton belül a pontos menettel kapcsolatban). A bűnösök még egy esélyt kapnak a hétéves nyomorúság ideje alatt.

A Bibliával összeegyeztethetetlen elképzelések/tanok száma ezen a ponton már túl sok, hogy itt részletezhessük, de néhányba így is betekintést nyertünk. A Biblia álláspontját legjobban a történeti premillennisták igemagyarázatában lehet felfedezni. Eszerint Krisztus visszajön az ezer éves időszak elején (a nagy nyomorúság után), hogy megmentse mind az élő, mind a halott szenteket (az első feltámadás alkalmával). Az élő bűnösök meghalnak Krisztus megjelenésének ragyogó dicsőségétől, és a sírban alszanak a történelem összes bűnösével együtt a millennium végéig, amikor a gonoszok mind feltámadnak. A második feltámadás után pedig végleg elpusztulnak.

Krisztus visszajövetelének módjára több helyen találunk utalást, amelyek világosan bemutatják meghatározó jellemzőit.

1. Nyilvános lesz (a „titkossággal” ellentétben, 1Thessz 4:15-18; Jel 1:7)
2. A világon mindenhol nyilvánvaló lesz (a „helyileg” ellentéte, Mt 24:5, 23-30)
3. Nagy hangon adják hírül (a „titkossággal” ellentétben, Mt 24:31; 1Thessz 4:15-18)
4. Valóságosan és személyesen jön el Jézus (a „jelképpessel” ellentétben, Lk 24:36-43; ApCsel 1:11)
5. Váratlan lesz (Mt 24:43-44; 1Thessz 5:2-6;)
6. Nagy felfordulással jár (Dán 2:32-35).

Krisztus visszajövetelének a módját és idejét illetően Isten rengeteg információt megad, hogy hinni tudjunk, de mindez még nem elég ahhoz, hogy előre pontosan meghatározhatnánk.

Elmélkedjünk: A késlekedés rengeteg embert veszélyeztet. Mit tesznek azok, akik úgy hiszik, hogy két esélyük is van felkészülni Krisztus eljövételére, ahogy azt a diszpenzácionalisták tanítják? Milyen veszélyt rejt ez a tanítás?

3. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: A információ ösztönözhet vagy elaltathat. Vajon az információ cselekvésre sarkall vagy inkább elálmosít?

Máté 24. fejezetében válaszol Jézus a tanítványai kérdésére, akik visszajövetelének ideje iránt érdeklődnek. Vajon hasznukra válnak az új információk? Vajon éberebbek lesznek vagy inkább ellustulnak?

Máté 25. fejezetében Jézus három példázatot mond el a felkészülésről és az éberségről, a lelki felkészültség példáit sorakoztatva fel. Vegyük át ezeket az osztállyal!

- 1) a tíz szűz
- 2) a három szolga (a talentumokról szóló példázat)
- 3) a juhok és a kecskék különválasztásáról szóló történet

Milyen elveket tanulhatunk meg ezekből a példázatokból, amelyek segíthetnek felkészülni Krisztus visszajövetelére? Milyen tettekkel fejezhetnénk ki ezeket az elveket az életünkben? Hogyan készülhet fel az osztály a Jézussal való találkozásra? (A nagyobb osztályokban célszerű minden példázatra egy kisebb csapatot elkülöníteni.)

4. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Elérkezik egy újabb szemeszter: a tanárok meghirdetik az órákat, kurzusvázlatokat adnak ki és ismertetik a követelményeket is. A diákok egy része ezekre tekintettel osztja be az idejét, hogy meg tudjanak felelni a követelményeknek a szükséges időben. Mások buliznak, lemaradoznak, végül pedig kibuknak. A jobb tanulók felkészülnek a vizsgákra, míg mások álmodoznak, halogatják a feladataikat és késlekednek. Az élet iskolája hasonló elvek szerint működik. Az vizsgán való átmenet jelképezi az örök élet elnyerését. A magolás nem hoz maradandó sikert, az életúton megmutakozó folyamatos fejlődés viszont igen.